بانک احادیث

اهل بیت علیهم السلام

با موضوع:

قرآن کریم

جلد(۱)

بسم الله الرحمن الرحیم

بانک احادیث اهل بیت (ع)

نویسنده:

واحد تحقیقات مرکز تحقیقات رایانه ای قائمیه اصفهان

ناشر چاپی:

مرکز تحقیقات رایانه ای قائمیه اصفهان

ناشر دیجیتالی:

مرکز تحقیقات رایانه‌ای قائمیه اصفهان

فهرست

بانک احادیث اهل بیت (ع) جلد ۱ – (قرآن کریم)

مشخصات کتاب

سرشناسه:مرکز تحقیقات رایانه ای قائمیه اصفهان،۱۳۹۰ عنوان و نام پدیدآور:بانک احادیث اهل بیت (ع) جلد ۱ – (قرآن کریم)/ واحد تحقیقات مرکز تحقیقات رایانه ای قائمیه اصفهان. مشخصات نشر:اصفهان:مرکز تحقیقات رایانه ای قائمیه اصفهان، ۱۳۹۰. مشخصات ظاهری:نرم افزار تلفن همراه و رایانه موضوع : احادیث شیعه موضوع : اهل بیت (ع) موضوع : قرآن کریم

قرآن کریم

شناخت قرآن

حدیث۱

امام صادق(علیه السلام) فرمودند: من لم یعرف الحق من القرآن لم یتنکب الفتن؛ هرکس حقیقت را از طریق قرآن نشناسد، از فتنه ها بر کنار نمی ماند. محاسن ۱/۳۴۱/۷۰۲

حدیث۲

امام علی(علیه السلام) فرمودند: ان القرآن ظاهره انیق و باطنه عمیق لا تفنی عجائبه و لا تنقضی غرائبه و لاتکشف الظلمات الا به؛ براستی که قرآن ظاهرش زیباست و باطنش عمیق، عجایبش پایان ندارد، اسرار نهفته آن پایان نمی پذیرد و تاریکی های جهل جز بوسیله آن رفع نخواهد شد. نهج البلاغه خطبه ۱۸

حدیث۳

امام علی(علیه السلام) فرمودند: الا ان فیه علم مایأتی و الحدیث عن الماضی و دواء دائکم و نظم ما بینکم؛ آگاه باشید که دانش آینده، اخبار گذشته و درمان دردهایتان و نظم میان شما در قرآن است. نهج البلاغه خطبه ۱۵۷

حدیث۴

الإمام علیّ علیه‌السلام – وسُئِلَ فَقیلَ : إنَّ فِی القُرآنِ کُلَّ عِلمٍ إلاَّ الطِّبَّ؟: أما إنَّ فِی القُرآنِ لَآیَةً تَجمَعُ الطِّبَّ کُلَّهُ : « وَکُلُواْ وَاشْرَبُواْ وَلاَ تُسْرِفُواْ » . امام علی علیه‌السلام – در پاسخ این پرسش که : «آیا در قرآن ، همه دانش‌ها بجز دانش طب هست؟» –: زنهار ! در قرآن ، آیه‌ای هست که همه طب را یکجا در خود گرد آورده است : (بخورید و بیاشامید ؛ ولی زیاده‌روی نکنید) . الدعوات ، صفحه ۷۵ ، حدیث ۱۷۴ ، بحار الأنوار ، جلد ۶۲ ، صفحه ۲۶۷ ، حدیث ۴۲ دانش نامه احادیث پزشکی : ۲ / ۹۶

حدیث۵

قال الامام الرضا – علیه السّلام – : فی القرآن شفاءٌ من کل داءٍ و قال داووا مرضاکم بالصدقه و استشفوا بالقرآن فمن لم یشفِهِ القرآن فلا شفاء له. امام رضا – علیه السّلام – فرمود: در قرآن دوای هر دردی است، و (سپس) فرمود: مرض های خود را با صدقه مداوا و

آنها را با قرآن شفا دهید، پس کسی را که قرآن شفا ندهد، پس هیچ شفایی برای او نیست. «مستدرک الوسائل، ج ۲، ص ۹۸»

حدیث۶

قال الامام الصادق - علیه السّلام - : شکا رجلٌ الی النبی - صلّی الله علیه و آله - وجعاً فی صدره فقال - صلّی الله علیه و آله - استشف بالقرآن فان الله عزوجل یقول و شفاء لما فی الصّدور. امام صادق - علیه السّلام - فرمود: مردی به پیامبر از درد سینه شکایت کرد، پیامبر - صلّی الله علیه و آله - فرمود: از قرآن شفا بجوی زیرا که خدای عز و جل می فرماید: قرآن شفا است برای آن چه در سینه ها است. «الکافی، ج ۶، ص ۳۹۰»

حدیث۷

قال الامام الباقر - علیه السّلام - : من لم یُبرئهُ الحمد لم یُبرئهُ شیءٌ. امام باقر - علیه السّلام - فرمود: هر که را سوره حمد بهبود نبخشد، هیچ چیز او را بهبود نبخشد. «الکافی، ج ۶، ص ۴۵۸»

حدیث۸

قال الامام علی - علیه السّلام - : لا تستشفینَّ بغیر القرآن فانه من کل داءٍ شاف. امام علی - علیه السّلام - فرمود: به غیر قرآن شفا مجویید، زیرا که از هر دردی، شفا دهنده خواهد بود. «غرر الحکم، ح ۱۰۳۱۶»

حدیث۹

قال الامام الکاظم - علیه السّلام - : فی القرآن شفاء من کل داءٍ. امام کاظم - علیه السّلام - فرمود: در قرآن، شفای هر دردی است. «مکارم الاخلاق، ص ۴۲۰»

حدیث۱۰

قال رسول الله - صلّی الله علیه و آله - : علیکم بالقرآن فانّه الشفاء النافع و الدواء المبارک و عصمهٔ لمن تمسّک به و نجاهٔ لمن تَبِعَهُ. پیامبر اکرم - صلّی الله علیه و آله - فرمود: بر شما باد به کتاب خدا زیرا قرآن شفایی سودمند و داروی پربرکت است و حافظ کسی است که به آن تمسک جوید و نجات بخش کسی که از آن پیروی کند. «جامع الاخبار، ج ۱، ص ۴۳۲»

حدیث۱۱

قال رسول الله - صلّی الله علیه و آله - : خیر الدواء القرآن. پیامبر اکرم - صلّی الله علیه و آله - فرمود: بهترین دارو، قرآن است. «آثار الصادق، ح ۲۶۴۶۹»

حدیث۱۲

قال الامام العسکری - علیه السّلام - : ذلک القرآن یأتی یوم القیامهٔ بالرجل الشاب یقول لربه عز و جل یا رب هذا اظمأتُ نهاره و اَسهرتُ لیلَهُ و قوّیتُ فی رحمتِک طمعهُ و فسحت فی رحمتک امله. امام عسکری - علیه السّلام - فرمودند: قرآن روز قیامت با شخصی جوان می آید و به پروردگار می گوید: ای خدا این بنده شب کرد روزهایش را و روز کرد شبهایش را در حالی که

طمعش را در رحمت تو قوی کرد و سیر کرد آرزوهایش را در رحمت تو. «مستدرک الوسائل، ج ۴، ص ۲۴۶»

حدیث۱۳

قال الامام الکاظم - علیه السّلام - : من استکفی بآیهٔ من القرآن من الشرق الی الغرب کفی اذا کان بیقینٍ. امام کاظم - علیه السّلام - فرمودند: هر که به یک آیه قرآن اکتفا کند از شرق تا غرب عالم این آیه کفایت می کند او را اگر همراه با یقین باشد. «الکافی، ج ۲، ص ۶۲۳»

حدیث۱۴

قال الامام السجاد - علیه السّلام - : لو مات من بین المشرق و المغرب لما استوحشتُ بعد ان یکون القرآن معی. امام سجاد - علیه السّلام - فرمودند: اگر همهٔ مردمی که ما بین مشرق و مغرب هستند بمیرند من از تنهایی هراس نکنم بعد از آن که قرآن با من باشد. «الکافی، ج ۲، ص ۶۰۲»

حدیث۱۵

قال الامام الصادق - علیه السّلام - : إن کتاب الله اصدق الحدیث و احسن القصص. امام صادق - علیه السّلام - فرمودند: همانا کتاب خدا دارای راست ترین سخن ها و بهترین داستان هاست. «الکافی، ج ۳، ص ۴۲۲»

حدیث۱۶

قال الامام الصادق - علیه السّلام - : علیکم بتلاوهٔ القرآن فان درجات الجنهٔ علی عود آیات القرآن فاذا کان یوم القیامهٔ یقال لقاری القرآن اقرأ و ارق. امام صادق - علیه السّلام - فرمودند: بر شما باد به تلاوت قرآن، به درستی که درجات بهشت به تعداد آیات قرآن کریم است، پس زمانی که قیامت برپا شود، به قاری قرآن گفته می شود که قرآن بخوان و بالا برو. «بحار الأنوار، ج ۶۲، ص ۳۷۰»

حدیث۱۷

قال الامام الصادق - علیه السّلام - : من اوتی القرآن و الایمان فمثله الا ترجّه ریحها طیب و طعمها طیب و اَمَا الذی لم یؤت القرآن و الایمان مثله الحنظله طعمها سرّ و لاریح لها. امام صادق - علیه السّلام - فرمودند: کسی که به او قرآن و ایمان عطا شده باشد مثل او مثل ترنج است که بوی آن خوب و طعم آن هم خوب و پاک است و کسی که به او قرآن و ایمان عطا نشده باشد مثل آن مثل میوه حنظله است که طعم آن تلخ و بویی هم ندارد. «الکافی، ج ۲، ص ۴۴۲»

حدیث۱۸

قال الامام السجاد - علیه السّلام - : آیات القرآن خزائن (العلم) فکلما فُتحت خزائنه ینبغی لک ان تنظر ما فیها. امام سجاد - علیه السّلام - فرمودند: آیات قرآن خزائن و مخزنهایی هستند برای علم، پس هر زمان که باز شدند، سزاوار است بر تو تا بنگری که در آن چیست (و از آن علم گیری). «الکافی، ج ۲، ص ۴۴۶»

حدیث۱۹

قال الامام علی – علیه السّلام – : ان القرآن ظاهره انیق و باطنه عمیق لا تفنی عجائبهُ و لا تنقضی غرائبه و لا تکشفُ الظلمات الا به. امام علی – علیه السّلام – فرمودند: به راستی که قرآن ظاهرش زیبا و نیکو و باطن آن عمیق است که از بین نمی رود، شگفتیهای آن زائل نشده و چیزهای نامأنوس آن تمام نمی شود و تاریکی های جهالت گشوده نمی شود مگر با قرآن. «نهج البلاغه، خطبه ۸۳»

حدیث۲۰

قال الامام علی – علیه السّلام – : کتاب الله بین اظهرکم ناطق لا یعیی لسانه و بیت لا تهدم ارکانه و عزّ لا تُهزمُ اعوانه. امام علی – علیه السّلام – فرمودند: کتاب خدا که در بین شما است گوینده ای است که زبانش ازگفتن حقایق خسته نمی شود و خانه ای است که ارکانش تا ابد از تندباد حوادث در امان است و عزیزی است که پیروان و یارانش هرگز شکست نمی خورند. «نهج البلاغه، خطبه ۱۳۳»

حدیث۲۱

قال الامام علی – علیه السّلام – : و اعلموا أن القرآن هو الناصح الذی لا یَغُشُّ و الهادی الذی لا یضلُّ و المحدث الذی لا یکذب و ما جالسی القرآن احدٌ الا قام عند بزیادهْ او نقصان زیادهْ فی هدی او نقصان من عمی. امام علی – علیه السّلام – فرمودند: بدانید که همانا قرآن پندآموزی است که در کار او فریب وجود ندارد و هدایت گری است که گمراه نمی کند و سخنگویی است که دروغ نمی گوید، هیچ کسی نزد قرآن نمی نشیند مگر این که وقت بلند شدن و جداشدن در او زیادت و یا نقصانی ایجاد شود، زیادی در هدایت و نقصان در جهل و بی خبری او. «نهج البلاغه، خطبه ۱۷۶»

حدیث۲۲

قال الامام علی – علیه السّلام – : ان الله سبحانه لم یَعِظْ احداً بمثل هذا القرآن فانه حبل الله المتین و سببَهُ الامین، و فیه ربیع القَلبِ و ینابیع العلم و ما لِلقلب جِلاءٌ غیرهُ مع انَّه قد ذهب المتذکرون ... . امام علی – علیه السّلام – فرمودند: همانا خداوند سبحان کسی را به چیزی چون قرآن پند نداده است که قرآن ریسمان استوار خدا و وسیلهٔ ایمنی بخش است. در قرآن بهار دل و چشمه های دانش است، برای قلب جلایی جز قرآن نتوان یافت، به خصوص در جامعه ای که بیدار دلان رفته اند و غافلان و تغافل کنندگان حضور دارند. پس اگر خیری دیدید از قرآن یاری بگیرید و زمانی که شر و بدی دیدید با قرآن از او جدا شوید و از کنارش بروید. «نهج البلاغه، خطبه ۱۷۶»

حدیث۲۳

قال الامام علی – علیه السّلام – : القرآن آمرٌ زاجدٌ و صامتٌ ناطق حجهْ الله علی خلقه اخذ علیه میثاقهم و ارتهن علیه انفسهم اتمّ نوره و اکمل به دینه. امام علی – علیه السّلام – فرمودند: قرآن فرماندهی باز دارنده، و ساکتی گویا و حجت خدا بر مخلوقات است. خداوند پیمان عمل کردن به قرآن را از بندگان گرفته و آنان را در گرو دستوراتش قرار داده است. نورانیت قرآن را تمام و دین خود را به وسیله آن کامل فرمود. «نهج البلاغه، خطبه ۱۸۳»

حدیث۲۴

قال الامام علی – علیه السّلام – : فهو معدن الایمان و بحبوحته و ینابیع العلم و بحوره و ریاض العدل و غُدرانُهُ و اثافیُّ الاسلام و بنیانُهُ و اودیهُ الحقّ و غیطانهُ و بحرٌ لا ینزفُهُ المُستنزِفون ... . امام علی – علیه السّلام – فرمودند: قرآن معدن ایمان و اصل آن است و چشمه های دانش و دریای علوم است، سرچشمه عدالت و نهر جاری عدل است، پایه های اسلام و ستون محکم آن است، نهرهای جاری زلال حقیقت و سرزمین های آن است. دریایی است که تشنگان آن آبش را تمام نتوانند کشید و چشمه ای است که آبش کمی ندارد، محل برداشت آبی است که هر چه از آن بردارند کاهش نمی یابد و منزلی است که مسافر آن را فراموش نخواهند کرد. «نهج البلاغه، خطبه ۱۹۸»

حدیث۲۵

قال الامام علی – علیه السّلام – : ان الله سبحانه انزل کتاباً هادیاً بیّنَ فیه الخیر و الشرّ. امام علی – علیه السّلام – فرمودند: همانا خداوند سبحان کتابی هدایت گر فرستاد که خیر و شر را آشکارا در آن بیان فرمود. «نهج البلاغه، خطبه ۱۶۷»

حدیث۲۶

قال الامام علی – علیه السّلام – : ثم انزل علیه (انزل علی نبیه محمد) الکتاب نوراً لا تطفأ مصابیحه و سراجاً لا یخبوا توقُّدُهُ و بحراً لیدرک قعرُهُ و منهاجاً لا یُضل نهجه و شعاعاً لایظلم ضَوؤُهُ و فرقاناً لا یخمه برهانه و تبیاناً لا تهدم ارکانه. امام علی – علیه السّلام – فرمودند: سپس خداوند قرآن را بر پیامبر – صلّی الله علیه و آله – نازل فرمود، قرآن نوری است که خاموشی ندارد، چراغی است که درخشندگی آن زوال نپذیرد، دریایی است که ژرفای آن درک نشود، راهی است که روندهٔ آن گمراه نگردد، شعله ای است که نور آن تاریک نشود، جدا کنندهٔ حق و باطلی است که درخشش برهانش خاموش نگردد، بنایی است که ستون های آن خراب نشود. «نهج البلاغه، خطبه ۱۹۸»

حدیث۲۷

قال الامام علی – علیه السّلام – : القرآن غنی لا غنی دونه و لا فقر بعده. امام علی – علیه السّلام – فرمودند: قرآن ثروتی است که پس از او ثروتی نیست و فقر و گرفتاری ای بعد از آن وجود ندارد. «مجمع البیان، ج ۱، ص ۱۵»

حدیث۲۸

قال رسول الله – صلّی الله علیه و آله – : الجدال فی القرآن کفر. پیامبر اکرم – صلّی الله علیه و آله – فرمودند: مجادله کردن در قرآن کفر است. «نهج الفصاحه، ص ۲۷۸»

حدیث۲۹

قال رسول الله – صلّی الله علیه و آله – : ان هذا القرآن هو النور المبین و الحبل المتین و العروهٔ الوثقی و الدرجهٔ العلیا و الشفاء الاشفی و الفضیلهٔ الکبری و السعادهٔ العظمی. پیامبر اکرم – صلّی الله علیه و آله – فرمودند: به درستی که این قرآن نوری است آشکار و ریسمانی محکم، پناهی مطمئن و مقامی بالا، شفای شفاخواهان و فضیلتی بزرگ و سعادتی عظمی است. «بحار الأنوار، ج ۹۲، ص ۳۱»

حدیث۳۰

قال رسول الله – صلّی الله علیه و آله – : کتاب الله فیه نبأ ما قبلکم و خبر ما بعدکم و حکم ما بینکم هو الفصل لیس بالهزل هو الذی مَن ترکه من جبار قصمه الله و من ابتغی الهدی فی غیره اخلّهُ الله فهو حبل الله المتین. پیامبر اکرم – صلّی الله علیه و آله – فرمودند: در قرآن است خبر از ماقبل و مابعد شما و حکم و دستور در میان شما، او بزرگی است که بیهوده در او نیست، او کتابی است که هر کس آن را ترک کند، خدا او را ترک می کند و کسی که بخواهد هدایت را از غیر آن، خدا او را ذلیل می کند، او ریسمان محکم الهی است. «مجمع البیان، ج ۱، ص ۱۶»

حدیث۳۱

پیامبر اکرم – صلّی الله علیه و آله – فرمودند: قرآن راهنمای از تاریکی است به سوی روشنایی و روشنگر و بینا کننده است از کوری و نجات دهنده است از گرفتاری و نوری است برای رهایی از ظلمت و تاریکی، روشنایی است از حادثه ها و پاکی است از ملائکه و متعالی است از پستیها و راهنمایی است از دنیا به سوی آخرت، کمال دین شما در او است و کسی از قرآن جدا نمی شود مگر این که به سوی آتش برود. «الکافی، ج ۲، ص ۴۳۹»

حدیث۳۲

قال رسول الله – صلّی الله علیه و آله – : القرآن افضل کل شیءٍ دون الله. رسول خدا – صلّی الله علیه و آله – فرمودند: قرآن افضل از هر چیزی است جز ذات اقدس الهی. «الکافی، ج ۲، ص ۲۳۸»

حدیث۳۳

قال رسول الله – صلّی الله علیه و آله – : فضل القرآن علی سایر الکلام کفضل الله علی خلقه. پیامبر اکرم – صلّی الله علیه و آله – فرمودند: فضیلت و برتری قرآن بر سایر کلام ها مانند فضیلت و برتری خدا است بر مخلوقاتش. «مستدرک الوسائل، ج ۱، ص ۲۸۸»

حدیث۳۴

قال الامام الکاظم – علیه السّلام – : القرآن کلام الله لا تجعل له اسما من عندک فتکون من الضالین. امام کاظم – علیه السّلام – فرمودند: قرآن کلام خدا است، قرار نده برای آن اسمی از طرف خودت که (اگر چنین کنی) از گمراهان می باشی. «بحار الأنوار، ج ۹۲، ص ۱۱۸»

حدیث۳۵

قال الامام العسکری – علیه السّلام – : ان القرآن حق لاریب فیه عند جمیع فرقها فهم فی حاله الاجتماع علیه مصیبون و علی تصدیق ما انزل الله مهتدون. امام عسکری – علیه السّلام – فرمودند: به درستی که قرآن حق است و نزد جمیع فرقها هیچ شکی در آن نیست، پس ایشان در حال اجتماع بر آن در صواب هستند و بر تصدیق آنچه خداوند نازل کرده هدایت شدگانند. «بحار الأنوار، ج ۵، ص ۲۰»

حدیث۳۶

قال الامام الباقر – علیه السّلام – : القرآن خاص و عام و محکم و متشابه و ناسخ و منسوخ و الراسخون فی العلم یعلمونه و رواه. امام باقر – علیه السّلام – فرمودند: برای قرآن خاص و عام و محکم و متشابه و ناسخ و منسوخ است که صاحبان و راسخین در علم آن را می دانند و روایت می کنند. «مستدرک الوسائل، ج ۱۷، ص ۳۳۲»

حدیث۳۷

سئل عن ابی جعفر – علیه السّلام – عن القرآن خالق ام مخلوق؟ فقال لهم: لیس بخالق و لا مخلوقٍ إنما هو کلام الخالق. از امام باقر – علیه السّلام – سؤال شد از قرآن، که خالق است یا مخلوق؟ امام – علیه السّلام – فرمودند: نه خالق است و نه مخلوق، همانا او کلام خالق است. «بحار الأنوار، ج ۹۲، ص ۱۲۱»

حدیث۳۸

قال الامام الباقر – علیه السّلام – : ان القرآن واحدٌ نزل من عند واحدٍ. امام باقر – علیه السّلام – فرمودند: قرآن یگانه است و از پیشگاه خدای یگانه نازل شده است. «تفسیر برهان، ج ۱، ص ۲۱»

حدیث۳۹

قال الامام الصادق – علیه السّلام – : نزل القرآن اربعهَ اَرباعٍ رُبعٌ فینا و ربعٌ فی عدوّنا و ربعٌ سُنَنٌ و امثالٌ و ربعٌ فرائض واحکام. امام صادق – علیه السّلام – فرمودند: قرآن بر چهار بخش نازل شده، یک چهارم درباره ما و یک چهارم درباره دشمنان ما و یک چهارم در سنن و امثال و یک چهارم آن واجبات و احکام است. «الکافی، ج ۶، ص ۴۶۴»

حدیث۴۰

قال الامام الصادق – علیه السّلام – : ان هذا القرآن فیه منار الهدی و مصابیح الدجی یفجل جالٍ بصره و یفتح للضیاء نظره. امام صادق – علیه السّلام – فرمودند: همانا این قرآن (کتابی) است که در آن جایگاه نور هدایت و چراغ های شب تار است، پس شخص تیزبین باید که در آن دقت کند و برای پرتوش نگاه خویش را بگشاید. «وسایل الشیعه، ج ۲، ص ۱۷۰»

حدیث۴۱

قال الامام الصادق – علیه السّلام – : ان القرآن حی لم یمت و انّه یجری کما یجری اللیل و النهار و کما یجری الشمس و القمر و یجری علی اخرنا کما یجری علی اولنا. امام صادق – علیه السّلام – فرمودند: به درستی که قرآن زنده ای است که نمی میرد و به درستی که جاری می شود مثل جریان شب و روز و مثل جریان خورشید و ماه و جریان پیدا می کند بر آخرین نفر از ما (اهل بیت)، همان طوری که جاری می شود بر اولین نفر از ما. «بحار الأنوار، ج ۳۵، ص ۴۰۳»

حدیث۴۲

قال الامام الصادق – علیه السّلام – : ان الله – انزل فی القرآن تبیان کل شیء حتی و الله ما ترک شیئاً یحتاج الیه العباد. امام صادق – علیه السّلام – فرمودند: نازل کرد خداوند در قرآن، بیان هر چیزی را تا این که خداوند ترک نکرده چیزی را که بندگان به آن نیاز

دارند. «بحار الأنوار، ج ۶۸، ص ۲۳۷»

حدیث۴۳

قـال الامـام علی – علیه السّـلام – : فـان فی القرآن علم الاـولین و الاخرین لم یـدع لقائل مقالاً و لا یعلم تاویله الا الله و الراسـخون فی العلم. امام علی – علیه السّـلام – فرمودنـد: بـدرستی که در قرآن علم اولین و آخرین است، برای گوینـده مجالی را نگذاشـته است و تأویل آن را (احدی) نمی داند مگر خدا و راسخین در علم. «بحار الأنوار، ج ۲۴، ص ۱۷۹»

حدیث۴۴

قال الامام علی – علیه السّـلام – : لیس لاحد بعد القرآن من فافةٍ و لا لاحدٍ قبل القرآن غنی. امام علی – علیه السّـلام – فرمودند: برای احدی بعد از قرآن حاجتی نیست و برای احدی قبل از قرآن بی نیازی نیست. «غرر الحکم، ح ۷۴۹۵»

حدیث۴۵

قال الامام علی – علیه السّلام – : من اتّخذ قول الله دلیلًا هدیَ الی الّتی هی اَقوم. امام علی – علیه السّلام – فرمودند: هر که گفتار خدا (قرآن) را راهنمای خود قرار دهد به آن چه محکمتر باشد هدایت می گردد. «غرر الحکم، ح ۸۸۱۴»

حدیث۴۶

قـال الامـام علی – علیه السّـلام – : هو الـذی لاـ تزیغ به الاـهواء و لا تلتبس به الشّبَهُ و الآراء. امام علی – علیه السّـلام – فرمودنـد:آن (قرآن) چیزی است که منحرف نمی کنند او را خواهش های نفسانی و آرای و شبهات در آن راه ندارد. «غرر الحکم، ح ۱۰۰۴۷»

حدیث۴۷

قـال رسول الله – صـلّی الله علیه و آله – : فـان القرآن نزل علی خمسـۀ وجوه حلال و حرام و محکم و متشابه و امثالفاعملوا بالحلال و دعوا الحرام و اعملوا بـالمحکم و دعوا المتشابه و اعتبروا بالامثال. پیامبر اکرم – صـلّی الله علیه و آله – فرمودنـد: قرآن بر ۵ قسم نازل شـده: حلال و حرام و محکم و متشـابه و مثالهـا؛ پس عمـل کنیـد به حلال و واگذاریـد حرام را و عمل کنیـد به محکم و دفع کنید متشابه را و عبرت بگیرید از مثالها. «مستدرک الوسائل، ج ۴، ص ۲۳۴»

حدیث۴۸

قـال رسول الله – صـلّی الله علیه و آله – : القرآن فانه کلام الرحمن و حرز من الشـیطان و رجحان من المیزان. پیامبر اکرم – صـلّی الله علیه و آله – فرمودنـد: قرآن کلام خداونـد بخشـنده و امان و پناهگاهی از شـیطان و برتری در میزان است. «بحار الأنوار، ج ۹۲، ص ۱۷»

حدیث۴۹

امام علی (علیه السـلام) فرمودند: إنّ اللّه سبحانَهُ لَم یَعِظْ أحَدابمِثلِ هذا القرآنِ؛ خداوند سبحان هیچ کس را به چیزی چون این قرآن اندرز نداده است. (نهج البلاغۀ، خطبۀ ۱۷۶ – منتخب میزان الحکمۀ، ص ۶۰۰)

حدیث۵۰

امـام سـجاد(علیه السـلام) فرمودنـد: ان الله - عزوجـل - علم انه یکون فی آخر الزمـان اقوام متعمقون فانزل الله قل هوالله و الایات من سورهٔ الحدیـد ؛ چون خداونـد - عزوجل - می دانست که درآخرالزمان اقوامی به دنیا می آیند که در مسائل عقیدتی و علمی متفکر و متعمق اند سوره توحید و آیاتی از سوره حدید رانازل فرمود. (نورالثقلین ، ج ۵، ص ۷۰۶).

حدیث۵۱

امام سـجاد (علیه السلام) فرمودند: لو مات من بین المشرق و المغرب لما استوحشت ، لو کان القرآن معی ، و اذا کان قراء من القرآن ، ((مالـک یوم الـدین)) کررهـا و کـاد ان یموت ممـا دخـل علیه من الخوف؛ اگر مردم خـاور و باختر بمیرنـد، در صورتی که قرآن همراه من باشـد، وحشت نمی کنم هنگامی که ((مالک یوم الدین)) را از قرآن می خواند، آن را بارها تکرار می کرد و چیزی نمی ماند که از ترسی که بر او وارد شد بمیرد. (بحارالانوار، ج ۸۵، ص ۶۶).

حدیث۵۲

امام صادق (علیه السـلام) فرمودند: علهٔ اسـقاط بسم الله الرحمن الرحیم من سورهٔ براءهٔ ان البسـملهٔ امان و البراءهٔ کانت الی المشرکین فاسقط منها الامان؛ علت نیامدن ((بسم الله الرحمن الرحیم)) در سوره برائت این است که بسم الله ، امان است و سوره برائت ، در رد مشرکین است از این روی خداوند امان رااز آن برداشته است . (بحارالانوار، ج ۸۵، ص ۵۳).

حدیث۵۳

امـام صادق (علیه السـلام) فرمودنـد: ما انزل الله من السـماء کتابا الا و فاتحته بسم الله الرحمن الرحیم و انما کان یعرف انقضاء السورهٔ بنزول بسم الله الرحمن الرحیم ابتـداء للاـخری؛ خداونـد کتـابی را از آسـمان فرو نفرسـتاد، مگر اینکه با ((بسم الله الرحمن الرحیم)) است که آغاز سوره ای دیگر است . (بحارالانوار، ج ۸۵، ص ۲۰).

حدیث۵۴

امـام صادق علیه‌السـلام : أصـدَقُ القَولِ ، وأبلَغُ المَوعِظَـةِ ، وأحسَنُ القَصـصِ : کِتابُ اللّه؛ راست‌ترین سـخن و رساترین پنـد و بهترین داستان ، کتاب خداست . أمالی الصدوق : ۳۹۴/۱

حدیث۵۵

پیامبر خـدا صـلی الله علیه و آله و سلّم : إنّ الذی لیسَ فی جَوفِهِ شـیءٌ من القرآنِ کالبَیتِ الخَرِبِ ؛ کسـی که در اندرونش چیزی از قرآن نیست ، همانند خانه‌ای ویران است . کنزالعمّال : ۲۴۷۸ منتخب میزان الحکمهٔ : ۴۶۰

حدیث۵۶

امام علی علیه‌السـلام : إنّ فیهِ شِفاءً مِن أکبَرِ الداءِ ، وهُو الکُفرُ والنِّفاقُ ، والغَیِّ والضَّلالُ ؛ در قرآن، درمان بزرگترین دردهاست : درد

کفر و نفاق و تباهی و گمراهی . نهج البلاغة : الخطبة ۱۷۶ منتخب میزان الحکمة : ۴۵۸

حدیث۵۷

امام علی علیه‌السلام : لا تُخلِقُهُ کَثرَةُ الرَّدِّ ووُلوجُ السَّمعِ ؛ قرآن هر اندازه هم تکرار شود و به گوش خورد، باز کهنه نمی‌شود . نهج البلاغة : الخطبة ۱۵۶

حدیث۵۸

پیامبر خدا صلی الله علیه و آله و سلّم : مَن أرادَ عِلمَ الأوَّلینَ والآخِرینَ فَلْیُثَوِّرِ القرآنَ ؛ هرکه خواهان علم پیشینیان و آیندگان ، از اوّل تا به آخر دنیاست ، در قرآن کاوش و تأمل کند . فلیُثَوِّر القرآن : أی لینقّر عنه ویفکّر فی معانیه وتفسیره وقراءته (النهایه : ۱ / ۲۲۹) .کنز العمّال : ۲۴۵۴

حدیث۵۹

پیامبر خدا صلی الله علیه و آله و سلّم : القرآنُ غِنیً ، لا غِنیً دونَهُ ، ولا فَقرَ بعدَهُ ؛ قرآن ثروتی است ، کـه بدون آن توانگری نباشد و با وجود آن فقری نه . بحار الأنوار : ۹۲ / ۱۹ / ۱۸

حدیث۶۰

پیامبر خدا صلی الله علیه و آله و سلّم : فَضلُ القرآنِ علی سائرِ الکلامِ کَفَضلِ اللّه علی خَلقِهِ ؛ برتری قرآن بر دیگر سخنان، همچون برتری خدا است بر خلق خود. بحار الأنوار : ۹۲ / ۱۹ / ۱۸

حدیث۶۱

پیامبر خدا صلی الله علیه و آله و سلّم : إذا التَبَسَت عَلَیکُمُ الاُمورُ کَقِطَعِ اللَّیلِ المُظلِمِ فعلَیکُم بالقرآنِ ؛ فإنّهُ شافِعٌ مُشَفَّعٌ وماحِلٌ مُصَدَّقٌ ، مَن جَعَلَهُ أمامَهُ قادَهُ إلَی الجَنّةِ ، ومَن جَعَلَهُ خَلفَهُ ساقَهُ إلَی النارِ ؛ هر گاه کارها همچون پاره‌های شب تار بر شما تاریک و شبهه‌ناک شد ، به قرآن روی آورید؛ زیرا قرآن شفیعی است که شفاعتش پذیرفته است و شاکی و خصمی است که شکایتش قبول می‌شود . هر که قرآن را فرا رویِ خود قرار دهد ، او را به سوی بهشت کشاند و هر که آن را پشت سر خویش نهد ، به سوی دوزخش براند . نوادر الراوندیّ : ۲۱ ، ۲۲

حدیث۶۲

امام علی علیه‌السلام : إذَا اشتَکی أحَدُکُم عَینَیهِ فَلیَقرَأ آیَةَ الکُرسِیّ ، وَلیُضمِر فی نَفسِهِ أنَّها تَبرَأُ ؛ فَإِنَّهُ یُعافی إن شاءَ اللّه؛ اگر کسی از شما چشمانش ناراحت بود ، آیه‌الکرسی بخواند و در دل ، نیّت شفا کند . به خواست خداوند ، بهبود خواهد یافت . الخصال ، صفحه ۶۱۶ ، حدیث ۱۰

حدیث۶۳

امام سجّاد علیه‌السلام : عَلَیکَ بِالقُرآنِ ، فإنَّ اللّه خَلقَ الجَنّةَ ... وجَعلَ دَرَجاتِها علی قَدْرِ آیاتِ القُرآنِ ، فمَن قَرأَ القُرآنَ قالَ لَهُ : إقْرَأْ

وارْقَ ، ومَن دَخـلَ مِنهُمُ الجَنّةَ لَم يَكُنْ فى الجَنّةِ أعلى دَرَجـةً مِنهُ ما خـلا النّبيّونَ والصِّدّيقـونَ ؛ با قرآن باش ؛ زيرا خداوند بهشت را آفريـد ... و درجات آن را به انـدازه آيات قرآن قرار داد . پس هر كه قرآن بخواند ، قرآن به او گويد : بخوان و بالا رو . و هر كس از اين افراد وارد بهشت شود در آن جا بلند مرتبه‌تر از او نخواهد بود مگر پيامبران و صدّيقان . بحار الأنوار : ۸ / ۱۳۳ / ۳۹

حدیث۶۴

پيامبر خدا صلى الله عليه و آله و سلّم : مَن أدامَ النَّظَرَ فِي المُصحَفِ ، مُتِّعَ بِبَصَرِهِ ما دامَ فِي الدُّنيا ؛ هر كس پيوسته به قرآن بنگرد ، تا زنده است ، از بهره بينايى برخوردار مى‌شود . كنز العمّال ، جلد ۱ ، صفحه ۵۳۶ ، حديث ۲۴۰۶

حدیث۶۵

امام محمد باقر (علیه السلام)فرمودند: هر چیزی بهاری دارد ، و بهار قرآن ماه رمضان است . کافی ، ج ۲ ، ص ۶۳۰

حدیث۶۶

پیامبراکرم(صلّی الله علیه و آله و سلم) می فرمایند: نعم الشّفیع القرآن لصاحبه یوم القیمه؛ چه نیکو شفیعی است قرآن در روز قیامت برای کسی که قرآن خوانده باشد. نهج الفصاحه

حدیث۶۷

پیـامبراکرم(صـلّی الله علیه و آله و سـلم) می فرماینـد: القرآن غنی لا فقر بعـده و لا غنی دونه؛ قرآن غنایی است که پس از آن فقری نیست و غنایی جز آن نیست. نهج الفصاحه

حدیث۶۸

پیامبراکرم(صلّی الله علیه و آله و سلم) می فرمایند: القرآن هو الدّواء؛ قرآن دواست. نهج الفصاحه

حدیث۶۹

پیامبراکرم(صـلّی الله علیه و آله و سـلم) می فرمایند: علیکم بالقرآن، فاتّخذوه إماما و قائدا فإنّه کلام ربّ العالمین الّذی هو منه و إلیه یعود، فـآمنوا بمتشـابهه و اعتبروا بأمثـاله؛ بـا قرآن مانوس شویـد و آن را پیشوا و رهبر خویش گیریـد که قرآن گفتار خـدای جهانیان است که از اوست و بسوی او باز می رود به متشابه آن ایمان داشته باشید و از مثل های آن عبرت گیرید. نهج الفصاحه

حدیث۷۰

پیامبراکرم(صـلّی الله علیه و آله و سـلم) می فرماینـد: خلّفت فیکم شـیئین لن تضـلّوا بعدهما: کتاب اللّه و سـنّتی و لن یتفرّقا حتّی یردا علیّ الحوض؛ دو چیز میان شـما واگذاشـتم که بعـد از آن گمراه نخواهید شد قرآن و روش من و این دو از هم جدا نشوند تا بر سـر حوض به من برسند. نهج الفصاحه

حدیث۷۱

پیامبراکرم(صلّی الله علیه و آله و سلم) می فرمایند: ترکت فیکم شیئین لن تضلّوا بعدهما: کتاب اللّه و سنّتی و لن یتفرّقا حتّی یردا علیّ الحوض؛ دو چیز در میان شما گذاشتم که با وجود آنها گمراه نخواهید شد، کتاب خدا و روش من و از هم جدا نمی شوند تا بر سر حوض به من برسند. نهج الفصاحه

حدیث۷۲

امام محمد باقر (ع) می فرمایند: امام محمد باقر(ع): هر چیزی بهاری دارد ، و بهار قرآن ماه رمضان است . کافی ، ج ۲ ، ص ۶۳۰

حدیث۷۳

امام سجاد(علیه‌السلام) می فرمایند: اگر همه‌ی مردم از شرق تا غرب عالم بمیرند با وجود قرآن در کنار من، هرگز احساس وحشت و تنهایی نکنم. (بحارالانوار/۸۹/۲۳۹)

حدیث۷۴

امام حسن مجتبی - علیه السلام - فرمودند: همانا در قرآن چراغ های روشنائی بخش و شفا بخش دردها و گرفتاری های درونی وجود دارد، پس کسی که (خود را) با قرآن جلی دهد چشمانش قوی و روشن می گرددو قلب و درون خویش را صفا خواهد داد، چون که تفکّر و اندیشه (در قرآن سبب) حیات قلبِ آگاه می باشد، همچنان که شخص روشن دل در تاریکی ها به وسیله نور چراغ حرکت می نماید و راه می رود. بحارالأنوار، ج ۷۸، ص ۱۱۲

حدیث۷۵

قالَ الإمامُ الْحَسَنُ الْمُجتبی - عَلَیْهِ السَّلام - : إنّ هذَا الْقُرْآنَ فیهِ مَصابیحُ النُّورِ وَشِفاءُ الصُّدُورِ؛ امام حسن مجتبی - علیه السلام - فرمودند: همانا در این قرآن چراغ های هدایت به سوی نور و سعادت موجود است و این قرآن شفای دل ها و سینه ها است. بحارالأنوار، ج ۷۵، ص ۱۱۱

حدیث۷۶

قالَ الْامامُ علی - علیه السلام - : نَزَلَ الْقُرْآنُ أثْلاثاً، ثُلْثٌ فینا وَفی عَدُوِّنا، وَثُلْثٌ سُنَنٌ وَ أمْثالٌ، وَثُلْثٌ فَرائِض وَأحْکامٌ ؛ امام علی - علیه السلام - فرمودند: نزول قرآن بر سه قسمت است: یک قسمت آن درباره اهل بیت عصمت و طهارت و دشمنان و مخالفان ایشان؛ و قسمت دیگر آن، اخلاقیّات و ضرب المثلها؛ و قسمت سوّم در بیان واجبات و احکام إلهی می باشد. الکافی، ج ۲، ص ۶۲۷، ح ۲

حدیث۷۷

قالَ الْامامُ علی - علیه السلام - : فِی الْقُرْآنِ نَبَأُ ما قَبْلَکُمْ، وَخَبَرُ ما بَعْدَکُمْ، وَحُکْمُ ما بَیْنِکُمْ ؛ امام علی - علیه السلام - فرمودند: قرآن احوال گذشتگان، و أخبار آینده را در بردارد، و شرح وظایف شما را بیان کرده است. شرح نهج البلاغه فیض الاسلام، ص ۱۲۳۵

حدیث۷۸

امام صادق علیه‌السلام می فرمایند : اَلْبسمَلَةُ تیجانُ السُّوَرِ؛ بسم اللّه الرحمن الرحیم، تاج سوره‌هاست. تفسیر القرطبی، ج ۱، ص ۹۲.

حدیث۷۹

امام کاظم علیه‌السلام می فرمایند : سُئِلَ الکاظِمُ علیه‌السلام می فرمایند : و أیُّ آیَةٍ أَعظَمُ فی کِتابِ اللّهِ؟ فَقالَ: بِسمِ اللّهِ الرَّحمنِ الرَّحیمِ؛ از امام کاظم علیه‌السلام پرسیدند: کدامیک از آیات کتاب خدا برتر و بزرگ‌تر است؟ فرمودند: بسم اللّه الرحمن الرحیم. بحارالأنوار، ج ۸۹، ص ۲۳۸.

حدیث۸۰

پیامبراکرم صلی‌الله‌علیه‌وآله می فرمایند: کانَ جِبرئیلُ إذا جاءَنی بِالْوَحیِ أوَّلُ ما یُلقی عَلَیَّ بِسمِ اللّهِ الرَّحمنِ الرَّحیمِ؛ وقتی جبرئیل با وحی به نزدم می‌آمد، نخستین چیزی که به من القا می‌کرد، بسم اللّه الرحمن الرحیم بود. سنن الدارقطنی، ج ۱، ص ۳۰۴.

حدیث۸۱

امام علی علیه السلام می فرمایند: اِنَّ اللّه تعالی اَنْزَلَ کِتابا هادیا بَیَّنَ فیهِ الْخَیْرَ وَ الشَّرَّ، فَخُذوا نَهْجَ الْخَیْرِ تَهْتَدوا وَ اَصْدِفوا عَنْ سَمْتِ الشَّرِّ تَقْصِدوا؛ خدای تعالی کتابی راهنما فرستاد و در آن خوب و بد را روشن ساخت. پس راه خوبی را پیش گیرید تا هدایت شوید و از راه بدی دوری جویید تا به مقصد برسید. نهج البلاغه، خطبه ۱۶۷.

حدیث۸۲

پیامبراکرم صلی‌لله علیه و آله و سلم می فرمایند: اِنَّ اَحْسَنَ الْحَدیثِ کِتابُ اللّهِ وَ خَیْرَ الْهُدی هُدی مُحَمَّدٍ صلی‌لله علیه و آله وَ شَرَّ الْاُمورِ مُحْدَثاتُها؛ بهترین سخن، کتاب خدا و بهترین روش، روش پیامبر صلی‌لله علیه و آله و بدترین امور بدعت‌هاست (پدیده‌های مخالف دین). بحارالأنوار، ج ۷۷، ص ۱۲۲، ح ۲۳ .

حدیث۸۳

پیامبر اکرم صلی الله علیه و آله وسلم می فرمایند : سُورَةُ یس تُدْعی فِی التَّوْراةِ المُعِمَّةَ تَعُمُّ صاحِبَها بِخَیْرِ الدُّنْیا وَ الآخِرَةِ وَ تُکابِدُ عَنْهُ بَلْوَی الدُّنْیا وَالآخِرَةِ وَ تَدْفَعُ عَنْهُ اَهاویلَ الآخِرَةِ؛ سوره یس در تورات «مُعِمَّه»خوانده می‌شود که برای صاحب خود خیر دنیا و آخرت را جمع می‌کند و از او بلای دنیا و آخرت را دور می‌کند و وحشت‌های آخرت را دفع می‌کند. بحارالأنوار، ج ۹۲، ص ۲۹۱، ح ۶.

حدیث۸۴

پیامبر اکرم (صلی الله و علیه و آله): اذَا الْتَبَسَتْ عَلَیْکُمُ الفِتَنُ کَقِطَعِ اللَّیْلِ الْمُظْلِمِ فَعَلَیْکُمْ بِالْقُرآنِ ... و لَهُ ظَهْرٌ وَ بَطْنٌ فَظاهِرُهُ حُکْمٌ وَ باطِنُهُ عِلْمٌ ... فیهِ مَصابیحُ الْهُدی وَ مَنارُ الْحِکْمَةِ وَ دَلیلٌ عَلَی الْمَعْرِفَةِ لِمَنْ عَرَفَ الصِّفَةَ؛ هنگامی که فتنه‌ها چون پاره‌های شب تار بر شما مشتبه شود، به قرآن روی بیاورید ... برای قرآن ظاهری و باطنی است. ظاهر آن حکمت و باطن آن دانش است ... در قرآن چراغ‌های هدایت و نشانه‌های حکمت و راهنمای معرفت هست، برای کسی که ویژگی‌اش را شناخت. کافی، ج ۲، ص ۵۹۹ ، ح ۲.

تلاوت، قرائت و حفظ قرآن

حدیث۱

رسول اکرم(صلی الله علیه و آله و سلم) فرمودند: یا بنی لا تغفل عن قراءه القرآن فان القرآن یحیی القلب و ینهی عن الفحشاء و المنکر و البغی؛ فرزندم از خواندن قرآن غافل مباش، زیرا که قرآن دل را زنده می کند و از فحشاء و زشتی و ستم باز می دارد. کنزالعمال ۲/۲۹۱/۴۰۳۲

حدیث۲

رسول اللّه صلی الله علیه و آله و سلّم – لِعَلِیٍّ علیه‌السلام: یا عَلِیُّ ، ثَلاثَةٌ یَزِدنَ فِی الحِفظِ ویُذهِبنَ البَلغَمَ : اللُّبانُ ، وَالسِّواکُ ، وقِراءَةُ القُرآنِ . پیامبر خدا صلی الله علیه و آله و سلّم– خطاب به امام علی علیه‌السلام فرمودند: ای علی ! سه چیز بر حافظه می‌افزاید و بلغم را می‌برد : کُندُر ، مسواک و قرائت قرآن . بحارالأنوار ، جلد ۶۶ ، صفحه ۴۴۳ ، حدیث ۳ ، دانش نامه احادیث پزشکی : ۲ / ۴۵۲

حدیث۳

امام علی (علیه‌السلام) فرمودند: إذَا اشتَکی أحَدُکُم عَینَیهِ فَلیَقرَأ آیَةَ الکُرسِیِّ ، وَلیُضمِر فی نَفسِهِ أنَّها تَبرَأُ ؛ فَإِنَّهُ یُعافی إن شاءَ اللّه. اگر کسی از شما چشمانش ناراحت بود ، آیه‌الکرسی بخواند و در دل ، نیّت شفا کند . به خواست خداوند ، بهبود خواهد یافت . مکارم الأخلاق ، جلد ۲ ، صفحه ۲۰۵ ، حدیث ۲۵۲۸ ، بحار الأنوار ، جلد ۹۲ ، صفحه ۲۶۲ ، حدیث ۴ ، دانش نامه احادیث پزشکی : ۱ / ۳۱۲

حدیث۴

الإمام علی علیه‌السلام : ثَلاثٌ یُذهِبنَ البَلغَمَ ویَزِدن فِی الحِفظِ : السِّواکُ ، وَالصَّومُ ، وقِراءَةُ القُرآنِ . امام علی علیه‌السلام : سه چیز ، بلغم را از میان می‌بَرَد و حافظه را افزون می‌کند: مسواک زدن ، روزه گرفتن و قرائت قرآن. مکارم الأخلاق ، جلد ۱ ، صفحه ۱۱۹ ، حدیث ۲۸۷ ، دانش نامه احادیث پزشکی : ۱ / ۲۵۴

حدیث۵

عن الامام علی – علیه السّلام – قال: کان رسول الله لا یحجزه عن قراءة القرآن الا الجنابة. امام علی – علیه السّلام – فرمودند: هیچ مانعی پیامبر را از خواندن قرآن منع نمی کرد، مگر حالت جنابت. «بحار الأنوار، ج ۹۲، ص ۲۱۶»

حدیث۶

قال الامام علی – علیه السّلام – : لا یقرأ القرآن ان کان علی غیر طهور حتی یتطهر. امام علی – علیه السّلام – فرمودند: قرآن نخوانید اگر پاک نیستید تا این که خود را پاک کنید. «خصال صدوق، ج ۲، ص ۱۶۴»

حدیث۷

قال الامام علی – علیه السّلام – : سبعة لا یقرأون القرآن: الراکع و الساجد و فی اکنفا و فی الحمام و الجنب و النفساء و الحائض. امام علی – علیه السّلام – فرمودند: در هفت حالت قرآن نخوانید: ۱. در حال رکوع؛ ۲. در حال سجده؛ ۳. در مستراح؛ ۴. در حمام؛ ۵.

در حال جنابت؛ ۶. در حال نفاس؛ ۷. در حال حیض. «خصال صدوق، ج ۲، ص ۱۰»

حدیث۸

قال الامام الباقر – علیه السّلام – : فإنها علی الناس ان یقرأ القرآن کما انزل. امام باقر – علیه السّلام – فرمودند: بر مردم (لازم) است که قرآن را همان طور که نازل شده قرائت کنند. «بحار الأنوار، ج ۲۷، ص ۱۹۷»

حدیث۹

قال الامام الصادق – علیه السّلام – فی تفسیر «و رتّل القرآن ترتیلًا»: هو ان تنکث فیه و تحسّن فیه صوتک. امام صادق – علیه السّلام – در تفسیر «و رتل القرآن ترتیلًا» فرمودند: یعنی مکث کنی در آن و صدای خویش را نیکو کنی. «مجمع البیان، ج ۱، ص ۳۷۸»

حدیث۱۰

قال الامام الصادق – علیه السّلام – : القرآن عهد الله الی خلقه فقد ینبغی للمرء المسلم ان ینظر فی عهده و ان یقرأ منه فی کل یوم خمسین آیه. امام صادق – علیه السّلام – فرمودند: قرآن عهدنامه خدا به سوی خلقش است، پس سزاوار است که مسلمان به عهدنامه خدا نگاه کند و از آن در هر روز پنجاه آیه بخواند. «الکافی، ج ۲، ص ۴۴۶»

حدیث۱۱

قال الامام الصادق – علیه السّلام – : قراءة القرآن فی المصحف تخّفف العذاب عن الوالدین و ان کان کافرین. امام صادق – علیه السّلام – فرمودند: خواندن قرآن از روی آن عذاب پدر و مادر قاری را سبک می کند، اگر چه آنها کافر باشند. «الکافی، ج ۲، ص ۴۴۰»

حدیث۱۲

سئل الامام الصادق – علیه السّلام – عن التعوذ من الشیطان عند کل سورةٍ یفتتحها؟ فقال – علیه السّلام – : نعم فتعوذّ بالله من الشیطان الرجیم. از امام صادق – علیه السّلام – سؤال شد: آیا استعاذه هنگام شروع هر سوره (راه صواب) را باز می کند؟ امام فرمودند: آری، پس پناه ببرید به خدا از شیطان رانده شده. «وسائل الشیعه، ج ۲، ص ۸۴۸»

حدیث۱۳

قال الامام الصادق – علیه السّلام – : ان القرآن لا یقرأ هذرمة و لکن یرتّل ترتیلًا فاذا مررت بایة فیها ذکر الجنة فقف عندما و سل الله الجنة و اذا مررت بایة فیها ذکر النار فقف عندما و تعوّذ باالله من النار. امام صادق – علیه السّلام – فرمودند: به درستی که قرآن با سرعت و عجله خوانده نمی شود بلکه خوانده می شود شمرده، شمرده و با ترتیل، پس زمانی که رسیدی به آیه ای که در آن ذکر بهشت بود توقف کن، پس بخواه از خداوند بهشت را و زمانی که رسیدی به آیه ای که در آن ذکر آتش بود توقف کن و پناه ببرید به خدا از آتش جهنم. «الکافی، ج ۲، ص ۴۵۲»

حدیث۱۴

قال الامام الصادق - علیه السّلام - : من قرأ القرآن و لم یخضع الله و لم یرقّ قلبه و لا یکتسی حزنا و وجلًا فی سرّه فقد استهان بعظم شأن الله و خسر خُسراناً مبیناً. امام صادق - علیه السّلام - فرمودند: کسی که قرآن بخواند و در مقابل خدا خضوع نکند و قلب او نرم نشود و اندوهش ظاهر نشود و خوشحال نشود در نهانش، بسی سبک شمرده است بزرگی خدا را و ضرر کرده است، ضرری آشکار. «مستدرک الوسائل، ج ۱، ص ۲۸۹»

حدیث۱۵

قال الامام الصادق - علیه السّلام - : ینبغی لمن قرأ القرآن اذا سرّ بایةٍ من القرآن فیها مسألة و تخویف ان یسأل عنه ذکل خیر ما یرجوه و یسأله العافیة من النار و من العذاب. امام صادق - علیه السّلام - فرمودند: سزاوار است برای قاری قرآن زمانی که مرور کرد به آیه ای از قرآن که در آن درخواست و یا خوف بود، بخواهد در این هنگام بهترین چیزی که امید آن می رود و بخواهد دوری از آتش و عذاب الهی را. «الکافی، ج ۱، ص ۸۳»

حدیث۱۶

پیامبر اکرم - صلّی الله علیه و آله - فرمودند: ای سلمان بر تو باد تلاوت قرآن، به درستی که تلاوت قرآن کفاره است برای گناهان و حجاب از آتش و امان از عذاب است و برای کسی که قرآن می خواند به ازای هر آیه ثواب صد شهید نوشته می شود. «بحار الأنوار، ج ۹۲، ص ۱۷»

حدیث۱۷

قال رسول الله - صلّی الله علیه و آله - : من قرأ عشر آیات فی لیله لم یکتب من الغافلین و من قراء خمسین آیة کتب منالذاکرین و من قرأ مائة آیة کتب من القانتین. پیامبر اکرم - صلّی الله علیه و آله - فرمودند: کسی که ده آیه در یک شب بخواند، نوشته نمی شود از غافلین و هر کس پنجاه آیه بخواند در زمره ذاکرین نوشته می شود و هر کس صد آیه بخواند در زمره پارسایان نوشته می شود. «الکافی، ج ۲، ص ۴۴۸»

حدیث۱۸

قال رسول الله - صلّی الله علیه و آله - : ان المؤمن اذا قرء القرآن نظر الله الیه بالرحمة و اعطاه الله بکل آیة الف حور و ... . پیامبر اکرم - صلّی الله علیه و آله - فرمودند: مؤمن هر زمان که قرآن بخواند، خداوند با رحمت به او نگاه می کند و به او به ازای هر آیه هزار حوریه می بخشد. «بحار الأنوار، ج ۹۲، ص ۱۷»

حدیث۱۹

قال رسول الله - صلّی الله علیه و آله - : یا سلمان المؤمن اذ قرء القرآن فتح الله علیه ابواب الرحمة و خلق الله بکل حرف یخرج من فَمه ملکاً یسبح له الی یوم القیامه. پیامبر اکرم - صلّی الله علیه و آله - فرمودند: ای سلمان زمانی که مؤمن قرآن تلاوت می کند باز می کند خداوند بر او دربهای رحمت را و به ازای هر حرفی که از زبان او خارج می شود، خلق می کند ملکی را که برای او تسبیح کند تا روز قیامت. «بحار الأنوار، ج ۹۲، ص ۱۷»

حدیث۲۰

قـال رسول الله – صـلّی الله علیه و آله – : افضـل العبـادهٔ قراءهٔ القرآن. پیـامبر اکرم – صـلّی الله علیه و آله – فرمودنـد: بهترین عبـادت، قرائت قرآن است. «مجمع البیان، ج ۱، ص ۱۵»

حدیث۲۱

قـال رسول الله – صـلّی الله علیه و آله – : من قرأ القرآن فظن ان اَحـداً اُعطی افضـل ممّـا أُعطی فقـد حقّر مـا عظّم الله و عظّم حقّر الله. پیامبر اکرم – صـلّی الله علیه و آله – فرمودنـد: کسـی که قرآن بخواند و گمان کند کسـی چیز بهتری دارد از آن چه او دارد (قرائت قرآن)، پس تحقیر کرده آن چه را خـدا بزرگ داشـته و بزرگ کرده آن چه را خـدا کوچک دانسـته است. «مجمع البیان، ج ۱، ص ۱۶»

حدیث۲۲

قـال رسول الله – صـلّی الله علیه و آله – : من قرأ ثلث القرآن فکأنمـا اوتی ثلث النبوهٔ و من قرأ ثلثی القرآن فکانّمـا اوتی ثلثی النبوهٔ و من قرأ القرآن کله فکانّما اُوتی تمام النبوهٔ. پیامبر اکرم – صلّی الله علیه و آله – فرمودنـد: کسـی که بخوانـد یک ثلث قرآن مثل این است که به او عطا شده یک ثلث نبوت و کسـی که بخواند دو ثلث قرآن را مثل این که به او عطا کرده اند دو ثلث نبوت را و کسی که بخواند تمام قرآن را، مثل این است که تمام نبوت به او عطا شده. «مستدرک الوسائل، ج ۱، ص ۲۹۳»

حدیث۲۳

قـال رسول الله – صـلّی الله علیه و آله – : اقرؤوا القرآن فـان الله تعالی لا یعـذّب قلباً وعی القرآن. پیامبر اکرم – صـلّی الله علیه و آله – فرمودند: قرآن را بخوانید، به درستی که خداوند دلی را که قرآن را دریافته عذاب نمی کند. «نهج الفصاحه، ص ۸۰، ح ۴۲۶»

حدیث۲۴

قال رسول الله – صـلّی الله علیه و آله – : ان هـذه القلوب تصدأ کما یصدأُ الحدید. قیل: فما جلاؤُها؟ قال: ذکر الموت وتلاوهٔ القرآن. پیامبر اکرم – صلّی الله علیه و آله – فرمودند: به درستی که این قلبها زنگ می زند، همچنانکه آهن زنگ می زند، (اصحاب) گفتند: صیقل آن چیست؟ حضرت فرمودند: یاد مرگ و خواندن قرآن. «نهج الفصاحه، ص ۱۸۹، ح ۹۳۴»

حدیث۲۵

قـال رسول الله – صـلّی الله علیه و آله – : اقرؤوا القرآن و اعملوا به و لا تجفوا عنه و لا تغلوا فیه و لا تأکلوا به و لا تسـتکثروا به. پیامبر اکرم – صـلّی الله علیه و آله – فرمودند: قرآن را بخوانید و بدان عمل کنید و از آن دور نشوید و در آن غلو نکنید و به وسیله آن نان نخورید و به کمک آن فزونی نجوئید. «نهج الفصاحه، ص ۸۰، ح ۴۲۵»

حدیث۲۶

قال رسول الله – صـلّی الله علیه و آله – : قراءهٔ القرآن فی الصـلاهٔ افضل من قراءهٔ القرآن فی غیر الصلاهٔ و قراءهٔ القرآن فی غیر الصلوهٔ

افضل من ذکر الله تعالی. پیامبر اکرم – صلّی الله علیه و آله – فرمودند: خواندن قرآن در نمازِ بهتر است از خواندن آن در غیر نماز و خواندن قرآن در غیر نماز بهتر است از ذکر خدای متعال. «بحار الأنوار، ج ۹۲، ص ۱۸»

حدیث۲۷

قال رسول الله – صلّی الله علیه و آله – : قال الله تبارک تعالی من شُغِل بقراءة القرآن عن دعائی و مسألتی اعطیته اَفضل ثواب الشاکرین. پیامبر اکرم – صلّی الله علیه و آله – فرمودند: خداوند تبارک و تعالی فرموده: من به کسی که به خاطر دعوت و خواست من به قرائت قرآن مشغول شود، بهترین ثواب شکرگزاران را می بخشم. «وسائل الشیعه، ج ۶، ص ۱۹۲»

حدیث۲۸

پیامبر خدا صلی الله علیه و آله و سلّم : مَن أعطاهُ اللّه حِفظَ کتابهِ فَظَنّ أنّ أحَدا اُعطیَ أفضَلَ مِمّا اُعطیَ فقد غَمَطَ أفضَلَ النِّعمَةِ ؛ هر کس که خدا نعمت حفظ کتاب خود را به او عطا کند و آن کس گمان کند که به دیگران نعمتی بزرگتر از این نعمت او داده شده‌است ، بی‌گمان نسبت به بزرگترین نعمت تحقیر و ناسپاسی روا داشته است . کنزالعمّال : ۲۳۱۷ منتخب میزان الحکمۀ : ۴۶۰

حدیث۲۹

پیامبر خدا صلی الله علیه و آله و سلّم : حَمَلةُ القرآنِ هُمُ‌المحفوفُونَ برَحمَةِ اللّه ، المَلبوسونَ بنُورِ اللّه عز و جل؛ این حاملان (و حافظان) قرآنند که در میان رحمت خدا و پوشیده به نور خداوند عز و جل هستند . جامع الأخبار : ۱۱۵ / ۲۰۲ منتخب میزان الحکمۀ : ۴۶۰

حدیث۳۰

پیامبر خدا صلی الله علیه و آله و سلّم : إنّ أحَقَّ الناسِ بالتَّخَشُّعِ فی السِّرِّ والعَلانیَةِ لَحامِلُ القرآنِ ، وإنَّ أحَقَّ الناسِ فی السِّرِّ والعَلانیَةِ بالصلاةِ والصومِ لَحامِلُ القرآنِ ؛ سزاوارترین مردم به خشوع ورزیدن نهانی و آشکار در برابر خدا ، حافظ قرآن است . و سزاوارترین مردم به نمازگزاردن و روزه گرفتن در آشکار و نهان ، حافظ قرآن است . الکافی : ۲ / ۶۰۴ / ۵ منتخب میزان الحکمۀ : ۴۶۰

حدیث۳۱

امام صادق علیه‌السلام : الحافِظُ للقرآنِ‌العامِلُ بِهِ مَعَ السَّفَرَةِ الکِرامِ البَرَرَةِ؛ حافظ قرآن که به‌آن عمل کند، همراه فرشتگان پیغام‌آور ، ارجمند و نیکوکار است . الکافی : ۲ / ۶۰۳ / ۲ منتخب میزان الحکمۀ : ۴۶۰

حدیث۳۲

امام صادق علیه‌السلام : مَن نَسِیَ سُورَةً مِن القرآنِ مُثِّلَت لَهُ فی صُورَةٍ حَسَنةٍ ودَرَجةٍ رَفیعَةٍ ، فإذا رَآها قالَ : من أنتِ ؟ ما أحسَنَکِ ! لَیتَکِ لی ! فتقولُ : أما تَعرِفُنی ؟ أنا سُورَةُ کذا وکذا ، لو لم تَنسَنی لَرَفَعتُکَ إلی هذا المَکانِ ؛ هر کس سوره‌ای از قرآن را فراموش کند، آن سوره (در بهشت) به صورتی زیبا و درجه‌ای رفیع در برابرش مجسّم می‌شود و چون او را ببیند ، گوید : تو کیستی؟ چقدر زیبایی ! کاش از آنِ من بودی. جواب دهد : مرا نمی‌شناسی ؟ من فلان و بهمان سوره هستم . اگر مرا فراموش نکرده بودی ، تو را به این مکان بالا می‌آوردم . ثواب الأعمال : ۲۸۳ / ۱ منتخب میزان الحکمۀ : ۴۶۰

حدیث۳۳

قال الامام الصادق – علیه السّلام – : الحافظ للقرآن العاملُ به مع السَّفَرةِ الکرامِ البَرَرَةَ. امام صادق – علیه السّلام – فرمودند: کسی که قرآن را حفظ کند و به آن عمل نماید با پیامبران بزرگوار و نیکو خواهد بود. «الکافی، ج ۲، ص ۶۰۳»

حدیث۳۴

سئل عن الامام الصادق – علیه السّلام – : انی احفظ القرآن علی ظهر قلبی فاقرؤه علی ظهر قلبی افضل او انظر فی المصحف؛ قال فقال لی بل اقراه ... . شخصی از امام صادق – علیه السّلام – سؤال کرد: من قرآن را بر خانه دلم حفظ کردم پس می خوانم آن را از حفظ، این کار بهتر است یا این که قرآن را از روی آن بخوانم، امام فرمودند: پس برایم قرآن بخوان در حالی که با نگاه به قرآن، آن را قرائت می کنی. «وسائل الشیعه، ج ۶، ص ۲۰۴»

حدیث۳۵

قال الامام الصادق – علیه السّلام – : ان الذی یعالج القرآن و یحفظه بمشّقةٍ منه و قلة حفظٍ له اجران. امام صادق – علیه السّلام – فرمودند: هر کس که در فراگیری قرآن کوشش کند و به خاطر کمی حافظه آن را به سختی حفظ کند، برای او دو پاداش است (پاداش حفظ و پاداش تحمل سختی). «الکافی، ج ۴، ص ۴۰۹»

حدیث۳۶

قال رسول الله – صلّی الله علیه و آله – : لا یعذّب الله قلباً وعی القرآن. پیامبر اکرم – صلّی الله علیه و آله – فرمودند: خدا قلبی را که در بر دارنده (حافظ) قرآن باشد، عذاب نمی کند. «سفینه البحار، ج ۲، ص ۴۱۵»

حدیث۳۷

قال رسول الله – صلّی الله علیه و آله – : عدد دَرَجِ الجنة عدد آیِ القرآن فاذا دخل صاحب القرآن الجنّةَ قیل له اِرقأ و اقْرأ (اقْرأ و اِرقأ) لِکل آیة درجةً فلا تکون فوق حافظ القرآن درجةً. پیامبر اکرم – صلّی الله علیه و آله – فرمودند: مقدار درجات بهشت به تعداد آیه های قرآن است، پس هنگامی که مصاحب قرآن وارد بهشت شود، به او گفته می شود قرآن بخوان و بالاـ برو و برای هر آیه درجه ای است. پس بالاتر از درجه حافظان قرآن درجه ای نمی باشد. «بحار الأنوار، ج ۹۲، ص ۲۲»

حدیث۳۸

. قال الامام الرضا – علیه السلام – : مَن قَرَء قل هو الله احد و أمَنَ بها فَقد عَرَفَ التوحیدَ. امام رضا – علیه السلام – فرمودند: کسی که قل هو الله احد (سوره توحید) را بخواند و به آن ایمان داشته باشد به درستی که توحید را شناخته است. «الکافی، ج ۱، ص ۱۲۴»

حدیث۳۹

پیامبر خدا صلی الله علیه و آله و سلّم : لا سَهَرَ إلّا فی ثلاثٍ :مُتَهَجِّدٍ بالقرآنِ ، وفی طَلَبِ العِلمِ ، أو عَروسٍ تُهدی إلی زَوجِها . شب زنده‌داری جز برای سه چیز روا نیست: تلاوت قرآن ، تحصیل دانش و یا فرستادن عروس به خانه شوهرش . بحار الأنوار : ۷۶ / ۱۷۸

/ ۳ منتخب میزان الحکمة : ۲۸۴

حدیث۴۰

پیامبراکرم(صلی‌الله‌علیه‌وآله وسلم) فرمودند : مَا اجْتَمَعَ قَوْمٌ فی بَیْتٍ مِنْ بُیوتِ اللّهِ یَتْلونَ کِتابَ اللّهِ وَ یَتَدارَسونَهُ بَیْنَهُمْ اِلاّ نَزَلَتْ عَلَیْهِمُ السَّکینَةُ وَ غَشِیَتْهُمُ الرَّحْمَةُ وَ حَفَّتْهُمُ الْمَلائِکَةُ وَ ذَکَرَهُمُ اللّهفیمَنْ عِنْدَهُ؛ هیچ جلسه قرآنی برای تلاوت و درس در خانه‌ای از خانه‌های خدا برقرار نشد، مگر این که آرامش بر آنان نازل شد و رحمت دربرشان گرفت و فرشتگان در اطراف آنان حلقه زدند و خداوند در میان کسانی که در نزدش هستند، از آنان یاد کرد. کنزالعمّال، ح ۲۳۲۰

حدیث۴۱

پیامبر خدا (صلی الله علیه و آله و سلّم) فرمودند: عَلَیکَ بِقِراءةِ القرآنِ؛ فإنّ قِراءتَهُ کَفّارةٌ للذُّنوبِ ، وسَترٌ فی النارِ ،وأمانٌ مِن العذابِ؛ بـر تـو بـاد خوانـدن قرآن؛ زیرا خوانـدن آن کفّاره گناهان است و پرده‌ای در برابر آتش و موجب ایمنی از عـذاب. (بحار الأنوار، ج ۹۲،ص ۱۷، ح ۱۸)

حدیث۴۲

امام علی (علیه السلام) فرمودند: افضل الذکر القرآن ، به تشرح الصدور و تستنیر السرائر؛ بهترین ذکر، قرآن است که با تلاوت آن (و تدبر در آیاتش) سینه ها باز و اندرون روشن می گردد. (منتخب الغرر، ص ۲۰).

حدیث۴۳

امـام صـادق(علیه السـلام) فرمودنـد: اَلبَیتُ الَّذی لا یُقرَأُ فیهِ القُرآنُ وَلایُـذکَرُ اللهُ عَزَّوَجَلَّ فیهِ تَقِلُّ بَرَکَتُهُ وَ تَهجُرُهُ المَلائِکَةُ وَ تَحضُـرُهُ الشَّیاطینِ؛ خـانه‌ای که در آن قرآن خوانـده نمی‌شود و از خـدا یـاد نمی گردد، برکتش کم شـده، فرشـتگان آن را ترک می کننـد و شیاطین در آن حضور می‌یابند. کافی?/???/?

حدیث۴۴

پیامبر خـدا صـلی الله علیه و آله و سـلّم : ثَلاثٌ یَزِدنَ فِی الحِفظِ ویَذهَبنَ بِالبَلغَم : قِراءَةُ القُرآنِ ، وَالعَسَلُ ، وَاللُّبانُ . سه چیز ، حافظه را افزون می کند و بلغم را از میان می‌بَرَد: قرائت قرآن ، عسل و کُندُر. بحارالأنوار ، جلد ۶۶ ، صفحه ۲۹۰ ، حدیث ۳

حدیث۴۵

قال رسول الله –صلی الله علیه وآله -: کل جلوس فی المسجد لغو الا ثلاثة : قراءة مصل ، او ذکرالله اوسائل عن علم ؛ هر نشستی در مسجد لغـو اسـت مگر در سـه حـالت : خوانـدن قرآن ، گفتـن ذکر خـدا، سؤ ال(جسـتوی) علم . (میزان الحکمه ، ج ۴، ص ۳۹۳، بحارالانوار، ج ۷۷، ص ۸۸).

حدیث۴۶

قال الامام الصادق - علیه السّلام - : ان القرآن نزل بالحزن فقرأه بالحزن. امام صادق - علیه السّلام - فرمودند: قرآن با حزن نازل شده پس آن را با حزن بخوانید. «الکافی، ج ۲، ص ۴۴۹»

حدیث۴۷

قال رسول الله - صلّی الله علیه و آله - : ان القرآن نزل بالحزن فاذا قرأ تموه فابکو فإن لم تبکو فتباکو. پیامبر اکرم - صلّی الله علیه و آله - فرمودند: قرآن با حزن نازل شده، پس زمان خواندن قرآن گریه کنید و اگر گریه نمی کنید خود را به حالت گریه در بیاورید. «مستدرک الوسائل، ج ۱، ص ۲۹۴»

حدیث۴۸

قال رسول الله - صلّی الله علیه و آله - : افضل اعمال امتی قراءهٔ القرآن نظراً و تکثیر الصلوات علی النبی - صلّی الله علیه و آله - و السواک و شرب العسل. پیامبر اکرم - صلّی الله علیه و آله - فرمودند: بهترین اعمال امت من قرائت قرآن از روی آن و زیاد صلوات فرستادن بر پیامبر و مسواک کردن و خوردن عسل است. «بحار الأنوار، ج ۷۶، ص ۳۲۰»

حدیث۴۹

قال رسول الله - صلّی الله علیه و آله - : القراءهٔ فی المصحف افضل من قراءهٔ ظاهراً. پیامبر اکرم - صلّی الله علیه و آله - فرمودند: خواندن قرآن از روی قرآن بهتر است از خواندن قرآن از حفظ. «مستدرک الوسائل، ج ۱، ص ۲۹۴»

حدیث۵۰

قال رسول الله - صلّی الله علیه و آله - : لیس شیءُ اَشدّ علی الشیطان من قراءهٔ فی المصحف نظراً. پیامبر اکرم - صلّی الله علیه و آله - فرمودند: نیست چیزی سخت تر بر شیطان از قرائت قرآن در حال نگاه کردن به خود قرآن. «بحار الأنوار، ج ۹۲، ص ۲۰۲»

حدیث۵۱

قال رسول الله - صلّی الله علیه و آله - : ان حسن الصوت زینهٔ القرآن. پیامبر اکرم - صلّی الله علیه و آله - فرمودند: به درستی که صدای زیبا، زینت قرآن است. «مستدرک الوسائل، ج ۱، ص ۲۹۵»

حدیث۵۲

قال رسول الله - صلّی الله علیه و آله - : زیّنوا القرآن باصواتکم. پیامبر اکرم - صلّی الله علیه و آله - فرمودند: با صداهای خوش خود قرآن را زینت دهید. «مستدرک الوسائل، ج ۱، ص ۲۹۵»

حدیث۵۳

قال رسول الله - صلّی الله علیه و آله - : حسّنوا القرآن باصواتکم فان الصّوت الحسن یزید القرآن حُسناً. پیامبر اکرم - صلّی الله علیه و آله - فرمودند: قرآن را با صوت زیبا، زینت دهید، زیرا که صوت نیکو بر زیبایی قرآن می افزاید. «عیون اخبار الرضا، ج ۲، ص ۶۹»

حدیث۵۴

قال رسول الله – صلّی الله علیه و آله – : نظّفوا طریق القرآن قالوا: یا رسول الله و ما طریق القرآن؟ قال افواحکم، قالوا بماذا؟ قال: بالسواك. پیامبر اکرم – صلّی الله علیه و آله – فرمودند: راه قرآن را پاك کنید، (اصحاب) گفتند: یا رسول الله چیست راه قرآن؟ حضرت فرمودند: دهان شما. گفتند: با چه پاك کنیم؟ حضرت فرمودند: با مسواك کردن. «المحاسن، ص ۵۵۸»

حدیث۵۵

قال رسول الله – صلّی الله علیه و آله – : لکل شیء حلیهٔ و حلیهٔ القرآن الصوتُ الحسن. پیامبر اکرم – صلّی الله علیه و آله – فرمودند: برای هر چیزی زینتی است و زینت قرآن صوت خوش است. «نهج الفصاحه، ص ۴۷۸، ح ۲۲۵۶»

حدیث۵۶

قال الامام الباقر – علیه السّلام – : انما شیعهٔ علیٍ کثیرهٔ صلاتهم و کثیرهٔ تلاوتهم القرآن. امام باقر – علیه السّلام – فرمودند: شیعیان و پیروان علی زیاد نماز می خوانند و زیاد قرآن تلاوت می کنند. «صفات الشیعه، ص ۱۶۷»

حدیث۵۷

قال الامام علی – علیه السّلام – : لقاری القرآن بکل حرفٍ یقرؤه فی الصلاهٔ قائماً مائهٔ حسنهٔ، و قاعداً خمسون حسنهٔ، و متطهّراً فی غیر الصلاهٔ خمس و عشرون حسنه و غیر متطهر عشر حسات. امام علی – علیه السّلام – فرمودند: برای قاری قرآن به ازای هر حرفی که در نماز در حالت ایستاده می خواند صد حسنه و در حالت نشسته خواندن ۵۰ حسنه و در حالت طهارت در غیر نماز خواندن ۲۵ حسنه و بدون طهارت خواندن ۱۰ حسنه داده می شود. «عده الداعی، ص ۲۱۲»

حدیث۵۸

قال الامام الصادق – علیه السّلام – : علیکم بتلاوهٔ القرآن فان درجات الجنهٔ علی عدد آیات القرآن فاذا کان یوم القیامهٔ قیل لقاری القرآن اقرأ و ارقأ. امام صادق – علیه السّلام – فرمودند: بر شما است تلاوت قرآن؛ به درستی که درجات بهشت به تعداد آیات قرآن است، پس زمانی که روز قیامت شود به قاری قرآن گفته می شود، قرآن بخوان و بالا برو. «وسائل الشیعه، ج ۲، ص ۸۴۲»

حدیث۵۹

قال الامام الصادق – علیه السّلام – : فقارئ القرآن یحتاج الی ثلاثهٔ اشیاءَ قلبٍ خاشعٍ و بدنٍ فارغٍ و موضعٍ خالٍ. امام صادق – علیه السّلام – فرمودند: قاری قرآن به سه خصلت نیازمند است: ۱. قلب خاشع؛ ۲. بدن فارغ (از هر گرفتاری و رنج)؛ ۳. مکان خالی (از همه گرفتاری ها و وسوسه ها). «بحار الأنوار، ج ۸۵ ص ۴۳»

حدیث۶۰

قال الامام الصادق – علیه السّلام – : القرآن عهد الله الی خلقه فقد ینبغی للمرء المسلم ان ینظر فی عهده و ان یقرأ منه فی کل یومٍ خمسین آیه. امام صادق – علیه السّلام – فرمودند: قرآن عهدنامه خدا به سوی خلقش است، پس سزاوار است که مسلمان به

عهدنامه خدا نگاه کند و از آن در هر روز پنجاه آیه بخواند. «الکافی، ج ۲، ص ۴۴۶»

حدیث۶۱

قال رسول الله –صلی الله علیه وآله -: الغرباء فی الدنیا: قرآن فی جوف ظالم ، و مسجد فی نادی قوم لایصلی فیه ، و مصحف فی بیت لایقرء فیه و رجل صالح مع قوم سوء ؛ در جهان چهار چیز غریب است : ۱ – قرآن در سینه ستمگر ۲ – مسجد در جمع گروهی که در آن نماز نخوانند. ۳ – قرآنی در خانه ای که آن را نخوانند. ۴ – مرد پارسا در میان مردم بد. (نهج الفصاحه ، حدیث ۲۰۳۸).

حدیث۶۲

عن الصادق – علیه السلام -: ان البیوت التی یصلی فیها باللیل بتلاوه القرآن تضیء لاهل المساء کما تضیء نجوم السماء لاهل الارض؛ خانه ای که در آن نماز شب خوانده می شود و تلاوت قرآن می گردد، برای افلاکیان آن گونه می درخشد که ستارگان برای زمینیان می درخشد. (ثواب الاعمال ، ص ۷۰).

حدیث۶۳

قال الباقر – علیه السلام -: انما شیعة علی کثیرة صلاتهم کثیرة تلاوتهم للقرآن ؛ شیعیان و پیروان خط علی زیاد نماز می گزارند، و زیاد تلاوت قرآن می کنند. (صفات الشیعه ، ص ۴۳۶).

حدیث۶۴

عن علی – علیه السلام – قال : مروة الحضر قراءة القران و مجالسة العلماء و النظر فی الفقه و المحافظة علی الصلاة فی الجماعات ؛ از حضرت علی(علیه السلام) نقل شده که فرمودند: جوانمردی در حضور در وطن ، قرآن خواندن ، هم نشینی با علماء، و نگریستن در احکام دین ، و مواظبت بر نماز خواندن در جماعتهاست . (بحارالانوار، ج ۸۸، ص ۱۰)

حدیث۶۵

قال علی – علیه السلام -: اغتنموا الدعاء عند اربع : عند قرائة القران و عند الاذان و عند نزول الغیث و عند التقاء الصفین للشهادة ؛ در چهار زمان دعا را غنیمت شمارید: ۱ – هنگام قرائت قرآن . ۲ – هنگام اذان . ۳ – هنگام نزول باران . ۴ – هنگام رو به رو شدن دو لشگر مؤ منین و کفار برای جنگ . (وسائل الشیعه ، ج ۴، ص ۱۱۱۴)

حدیث۶۶

قال علی – علیه السلام -: لایقرا العبد القران اذا کان علی غیر طهور حتی یتطهر؛ هنگامی که وضو ندارید، قرآن نخوانید ؛ تا این که وضو گرفته شود. (خصال ، ج ۲، ص ۱۶۴)

حدیث۶۷

قال رسول الله – صلی الله علیه وآله -: قراءة القران فی الصلاة افضل من قراءة القران فی غیر الصلاة ؛ قرائت قرآن در نماز افضل است از غیرنماز. (مستدرک الوسائل ، ج ۱، ص ۲۹۲)

حدیث۶۸

قال رسول الله – صلی الله علیه وآله –: نوروا منازلکم بالصلاة و قرائة القرآن ؛ به خانه هایتان با خواندن نماز، و قرائت قران ، نورانیت ببخشید. (کنزالعمال ، ج ۱۵، ص ۳۹۲، حدیث ۴۱۵۱۸)

حدیث۶۹

امام علی علیه‌السلام : العُبودیَّهُ خَمسَهُ أشیاءَ : خَلاءُ البَطنِ ، وَقِراءةُ القرآنِ، وقِیامُ اللَّیلِ ، والتَّضَرُّعُ عِندَ الصُّبحِ ، والبُکاءُ مِن خَشیَةِ اللّه ؛ بندگی در پنج چیز اســت : اندرون از طعام تهی داشتن ، قرآن خواندن ، شب را به عبادت گذراندن و هنگام صبح زاری کردن (به درگاه خداوند) و گریستن از ترس خدا . مستدرک الوسائل : ۱۱ / ۲۴۴ / ۱۲۸۷۵ منتخب میزان الحکمهٔ : ۳۵۴

حدیث۷۰

پیامبر خدا صلی اللّه علیه و آله و سلّم : مَنِ استَمَعَ إلی آیَةٍ مِن کتابِ اللّه کُتِبَت لَهُ حَسَنةً مُضاعَفةً ، ومَن تَلا آیَةً مِن کتابِ اللّه کانَت لَهُ نورا یَومَ القِیامَـةِ ؛ هرکه به یک آیه از کتاب خـدا گوش دهـد ، برایش ثوابی دو چندان نوشـته شود و هر که یک آیه از کتاب خدا تلاوت کند ، روز قیامت آن آیه نوری برای او باشد . کنز العمّال : ۲۳۱۶ منتخب میزان الحکمهٔ : ۴۶۰

حدیث۷۱

پیامبر خدا صـلی اللّه علیه و آله و سـلّم : إنّ فی جَهنَّمَ رَحاءً مِن حَدیدٍ تُطحَنُ بها رُؤوسُ القُرّاءِ ، والعُلَماءِ الُمجرمینَ؛ در دوزخ آسیابی آهنی است ، که با آن سرهای قاریان و عالمان گنهکار آرد می‌شود . جامع الأخبار : ۱۳۰ / ۲۵۴ منتخب میزان الحکمهٔ : ۴۶۰

حدیث۷۲

پیامبر خدا صـلی اللّه علیه و آله و سـلّم : أنتَ تَقرَأُ القرآنَ ما نَهاکَ ، فإذا لم یَنهَکَ فَلَستَ تَقرَؤهُ ؛ تو تا آن زمان قرآن می‌خوانی ، که تو را (از گناهان) باز دارد . پس اگر باز نـداشت ، قرآن نخوانـده‌ای . شـرح نهـج البلاغـهٔ لابن أبی الحدیـد : ۱۰ / ۲۳ منتخب میزان الحکمهٔ : ۴۶۰

حدیث۷۳

امام علی علیه‌السلام : ألا لا خَیرَ فی قِراءةٍ لیسَ‌فیها تَدَبُّرٌ ، ألا لا خَیرَ فی عِبادَةٍ لیسَ فیها تَفَقُّهٌ ؛ بدانید که در قرآن خواندنی که با تدبّر همراه نباشد ، خیری نیست ؛ بدانید که در عبادتی که با فهم و اندیشه توأم نباشد ، خیری نیست . بحار الأنوار : ۹۲ / ۲۱۱ / ۴ منتخب میزان الحکمهٔ : ۴۶۰

حدیث۷۴

پیـامبر خـدا صـلی اللّه علیه و آله و سـلّم : اقرَؤوا القرآنَ بـالحُزنِ ؛ فـإنَّهُ‌نَزَلَ بـالحُزنِ ؛ قرآن را بـا آواز حـزین بخوانیـد ؛ زیرا که آن با صوت حزین نازل شده‌است . کنزالعمّال : ۲۷۷۷ منتخب میزان الحکمهٔ : ۴۶۰

حدیث۷۵

پیامبر خدا صلی الله علیه و آله و سلّم : زَيِّنُوا القرآنَ بأصواتِكُم؛ قرآن را با صداهای (خوش) خود ، زینت بخشید . بحار الأنوار : ۹۲ / ۱۹۰ / ۲ منتخب میزان الحکمهٔ : ۴۶۰

حدیث۷۶

پیامبر خدا صلی الله علیه و آله و سلّم : لِكلِّ شيءٍ حِليَةٌ وحِليَةُ القرآنِ الصَّوتُ الحَسَنُ ؛ هر چیزی زیـوری دارد و زیور قرآن صدای خوش است . کنز العمّال : ۲۷۶۸ منتخب میزان الحکمهٔ : ۴۶۰

حدیث۷۷

پیامبر خـدا صـلی الله علیه و آله و سلّم : عَلَيكَ بقِراءةِ القرآنِ ؛ فإنّ قِراءتَهُ كَفّارةٌ للـذُّنوبِ ، وسَترٌ في النارِ ،وأمانٌ مِن العـذابِ؛ بـر تـو بـاد خوانـدن قرآن؛ زیرا خوانـدن آن کفّاره گناهان است و پرده‌ای در برابر آتش و موجب ایمنی از عذاب. بحار الأنوار : ۹۲ / ۱۷ / ۱۸ منتخب میزان الحکمهٔ : ۴۶۰

حدیث۷۸

پیـامبر خـدا صـلی الله علیه و آله و سـلّم : إنّ هـذهِ القُلوبَ تَصـدَأُ كما يَصـدَأُ الحَديـدُ . قيلَ : يا رسولَ اللّه ، فما جَلاؤها ؟ قالَ : تِلاوَةُ القرآنِ ؛ این دلها نیز هماننـد آهن زنگار می‌بندد . عرض شد : ای رسول خدا ، صـیقل دهنده دلها ، چیست ؟ فرمود : تلاوت قرآن . کنز العمّال : ۲۴۴۱ منتخب میزان الحکمهٔ : ۴۶۰

حدیث۷۹

پیامبر خدا صلی الله علیه و آله و سلّم : إذا أحَبَّ أحدُكُم أنْيُحَدِّثَ رَبَّهُ فَلْيَقرَأْ القرآنَ ؛ هر گاه فـردی از شما دوست داشته باشد که با پروردگارش سخن بگوید ، قرآن بخواند . کنز العمّال : ۲۲۵۷ منتخب میزان الحکمهٔ : ۴۶۰

حدیث۸۰

پیامبر خدا صلی الله علیه و آله و سلّم : عَلَيكُم بتَعَلُّمِ القرآنِ وكَثرَةِ تِلاوَتِهِ ؛ برشما باد، آموختن قرآن و بسیار خواندن آن . کنزالعمّال : ۲۳۶۸ منتخب میزان الحکمهٔ : ۴۶۰

حدیث۸۱

پیامبر خـدا صـلی الله علیه و آله و سلّم : يقالُ لِصاحِبِ القرآنِ :اِقرَأ وَارقَ ورَتِّلْ كما كنتَ تُرَتِّلُ في دارِ الـدنيا ، فإنّ مَنزِلَتَكَ عندَ آخِرِ آيَةٍ كُنتَ تَقرَؤها ؛ بـه کسـی که قرآن می‌دانـد ، گفته مـی‌شود : بخوان و بالاـ رو و بـا ترتیـل بخوان ، همچنـان که در دنیا با ترتیل می‌خواندی ؛ زیرا منزلت و جایگاه تو در آخرین آیه‌ای است که می‌خوانده‌ای . کنزالعمّال : ۲۳۳۰ منتخب میزان الحکمهٔ : ۴۶۰

حدیث۸۲

امـام صـادق علیه‌السـلام : مَن قَرَأَ القُرآنَ فِی المُصحَفِ ، مُتِّعَ بِبَصَرِهِ ، وخُفِّفَ عَن والِدَیهِ وإن کانـا کـافِرَینِ؛ هر کس قرآن را از رو بخواند ، از بهره بینایی برخوردار است و از گناه پدر و مادرش کاسته می‌شود ، هر چند کافر باشند . الکافی ، جلد ۲ ، صفحه ۶۱۳ ، حدیث ۱

حدیث۸۳

امـام صـادق علیه‌السـلام : مَن قَرَأ القُرآنَ لِیَأکُلَ بِهِ النّاسَ جاءَ یَومَ القِیامَةِ ووَجهُه عَظمٌ لا لَحمَ فیهِ ؛ هر کس به منظور سرکیسه کردن مردم قرآن بخواند ، روز قیامت در حالی بیاید که چهره‌اش استخوان است و گوشتی در آن نیست . ثواب الأعمال : ۳۲۹/ ۱

حدیث۸۴

پیامبر خـدا صـلی الله علیه و آله و سلّم : عَلَیکَ بِتِلاوَةِ القرآنِ وذِکرِ اللّه کثیراً ، فإنّهُ ذِکرٌ لکَ فی السـماءِ ونورٌ لکَ فی الأرضِ؛ بر تو باد به تلاوت قرآن و بسیاری یاد خدا ؛ زیرا که آن در آسمان ، برای تو نام (و آوازه) است و در زمین نور . الخصال : ۵۲۵ / ۱۳

حدیث۸۵

امام سجّاد علیه‌السلام : علَیکَ بالقُرآنِ ، فإنَّ اللّه خَلقَ الجَنّةَ ... وجَعلَ دَرَجاتِها علی قَدْرِ آیاتِ القُرآنِ ، فمَن قَرأَ القُرآنَ قالَ لَهُ : إقْرَأْ وارْقَ ، ومَن دَخـلَ مِنهُمُ الجَنّةَ لَم یَکُنْ فی الجَنّةِ أعلی دَرَجـةً مِنهُ ما خـلا النَّبیّونَ والصِّدّیقـونَ ؛ با قرآن باش ؛ زیرا خداوند بهشت را آفریـد ... و درجات آن را به انـدازه آیات قرآن قرار داد . پس هر که قرآن بخواند ، قرآن به او گوید : بخوان و بالا رو . و هر کس از این افراد وارد بهشت شود در آن جا بلند مرتبه‌تر از او نخواهد بود مگر پیامبران و صدّیقان . بحار الأنوار : ۸ / ۱۳۳ / ۳۹

حدیث۸۶

پیـامبراکرم صـلی‌الله‌علیه‌وآله وسـلم فرمودنـد: اَدِّبوا اَولادَکُمْ عَلی ثَلاثِ خِصالٍ : حُبِّ نَبِیِّکُمْ و حُبِّ اَهْلِ بَیْتِهِ وَ عَلی قِراءَةِ الْقُرآنِ ؛ فرزندانتان را به سه چیز ادب کنید: عشق به پیامبرتان، عشق به خاندان او، و قرآن خواندن. غرر الحکم، ح ۴۴۸۸

حدیث۸۷

امام حسن عسـکری(علیه السـلام) فرمودند: بسیار به یاد خدا و بسیار به یاد مرگ باشید. بسیار قرآن تلاوت نمایید و به پیامبر صلوات و درود بفرستید که همانا درود بر پیامبر، معادل ده نیکی است. (بحارالانوار/۷۸/۳۷۲)

حدیث۸۸

پیامبراکرم(صـلّی الله علیه و آله و سلم) می فرمایند: لا فاقه لعبد یقرأ القرآن و لا غنی له بعده؛ بنده ای که قرآن خواند فقیر نشود و او را بالاتر از قرآن بی نیازی ای نیست. نهج الفصاحه

حدیث۸۹

پیـامبراکرم(صـلّی الله علیه و آله و سـلم) می فرماینـد: لکـلّ شـی ء حلیه و حلیه القرآن الصّوت الحسن؛ هر چیزی زینتی دارد و زینت قرآن صوت خوش است. نهج الفصاحه

حدیث۹۰

پیـامبراکرم(صـلّی الله علیـه و آله و سـلم) می فرماینـد: خیر النّـاس أقرؤهـم و أفقههـم فی دین اللّه و أتقـاهم للّه و آمرهـم بـالمعروف و أنهـاهم عن المنکر و أوصـلهم للرّحم؛ بهترین مردم کسـانی هسـتند که قرآن بهتر خواننـد و در کار دین داناتر باشـند و از خـدا بیشتر ترسند و به نیکی بیشتر امر کنند و از بدی بیشتر جلوگیری کنند و با خویشاوندان بیشتر نزدیک شوند. نهج الفصاحه

حدیث۹۱

ثلاـثه یحبّهم اللّه عزّ و جـلّ: رجل قام من اللّیل یتلوا کتاب اللّه و رجل تصـدّق صـدقه بیمینه یخفیها من شـماله و رجل کان فی سـریّه فانهزم أصـحابه فاسـتقبل العدوّ؛ سه کسند که خدا آنها را دوست می دارد: کسی که شب برخیزد و کتاب خدا را بخواند و کسی که با دست راست خود صدقه دهد و آن را از دست چپ خود مخفی دارد و کسـی که با گروهی به جنگ رود و یارانش بگریزند و او بسوی دشمن رود. نهج الفصاحه

حدیث۹۲

پیامبراکرم(صـلّی الله علیه و آله و سلم) می فرمایند: البیت الّذی یقرأ فیه القرآن یتراءی لأهل السّماء کما تتراءی النّجوم لأهل الأرض؛ خانه ای که در آن قرآن خوانده می شود در نظر اهل آسمان چنان می نماید که ستارگان در نظر اهل زمین. نهج الفصاحه

حدیث۹۳

پیامبراکرم(صـلّی الله علیه و آله و سلم) می فرمایند: إنّ هذه القلوب تصدأ کما یصدأ الحدید قیل فما جلاءها قال ذکر الموت و تلاوه القرآن؛ دلها مانند آهن زنگ می زند گفتند صیقل آن چیست؟ گفت یاد مرگ و خواندن قرآن. نهج الفصاحه

حدیث۹۴

پیـامبراکرم(صـلّی الله علیه و آله و سـلم) می فرماینـد: اقرءوا القرآن فـإنّ اللّه تعـالی لا یعـذّب قلبا وعی القرآن؛ قرآن را بخوانیـد زیرا خداوند دلی را که قرآن را دریافته معذب نمی کند. نهج الفصاحه

حدیث۹۵

پیامبراکرم(صـلّی الله علیه و آله و سلم) می فرمایند: اقرءوا القرآن و اعملوا به و لا تجفوا عنه و لا تغلوا فیه و لا تأکلوا به و لا تستکثروا به؛ قرآن را بخوانیـد و بـدان عمـل کنیـد و از آن دور نشویـد و در آن غلو نکنیـد به وسیله قرآن نان نخوریـد و به کمک آن فزونی مجوئید. نهج الفصاحه

حدیث۹۶

پیامبراکرم(صـلّی الله علیه و آله و سـلم) می فرمایند: اقرأ القرآن ما نهاک فإذا لم ینهک فلست تقرؤه؛ اگر خواندن قرآن تو را از کار بد منع می کند آن را بخوان ولی اگر تو را از کار بد وانمی دارد به حقیقت قرآن نمی خوانی. نهج الفصاحه

حدیث۹۷

قالَ الْامامُ الْحُسَیْن – علیه السلام – : مَنْ قَرَءَ آیَةً مِنْ کِتابِ الله عَزَّ وَ جَلَّ فی صَلاتِهِ قائِماً، یُکْتَبُ لَهُ بِکُلِّ حَرْف مِأةُ حَسَنَة ؛ امام حسین – علیه السلام – فرمودند: هرکس آیه ای از قرآن را در نمازش تلاوت نماید، خداوند متعال در مقابل هر حرفی از آن یکصد حسنه در نامه اعمالش ثبت می نماید. الکافی، ج ۲، ص ۶۱۱

حدیث۹۸

قالَ الإمامُ الْحَسَنُ الْمُجتبی – عَلَیْهِ السَّلام – : مَنْ قَرَءَ الْقُرْآنَ کانَتْ لَهُ دَعْوَةٌ مُجابَةٌ، إمّا مُعَجَّلةٌ وَإمّا مُؤجَلَّةٌ؛ امام حسن مجتبی – علیه السلام – فرمودند: کسی که قرآن را ـ با دقّت ـ قرائت نماید، در پایان آن ـ اگر مصلحت باشد ـ دعایش سریع مستجاب خواهد شد ـ و اگر مصلحت نباشد ـ در آینده مستجاب می گردد. دعوات الرّاوندی، ص ۲۴، ح ۱۳

حدیث۹۹

قالَتْ فاطِمَةُ الزَّهْراء – سلام الله علیها – : فَأَکْثِرْ مِنْ تِلاوَةِ الْقُرآنِ، وَالدُّعاءِ، فَإنَّها ساعَةٌ یَحْتاجُ الْمَیِّتُ فیها إلی أُنْسِ الْاحْیاءِ ؛ حضرت فاطمه زهرا – سلام الله علیها – ضمن وصیّتی به امام علی – علیه السلام – اظهار نمودند: پس از آن که مرا دفن کردی، برایم قرآن را بسیار تلاوت نما، و برایم دعا کن، چون که میّت در چنان موقعیّتی بیش از هر چیز نیازمند به اُنس با زندگان می باشد. بحارالأنوار، ج ۷۹، ص ۲۷

حدیث۱۰۰

قالَ الْامامُ علی – عَلَیْهِ السلام – : إغْتَنِمُوا الدُّعاءَ عِنْدَ خَمْسَةِ مَواطِنَ: عِنْدَ قِرائَةِ الْقُرْآنِ، وَ عِنْدَ الْاذانِ، وَ عِنْدَ نُزُولِ الْغَیْثِ، وَ عِنْدَ الْتِقاءِ الصَفَّیْنِ لِلشَّهادَةِ، وَ عِنْدَ دَعْوَةِ الْمَظْلُوم، فَإنَّهُ لَیْسَ لَها حِجابٌ دوُنَ الْعَرْشِ ؛ امام علی – علیه السلام – فرمودند: پنج موقع را برای دعا و حاجت خواستن غنیمت شمارید: موقع تلاوت قرآن، موقع اذان، موقع بارش باران، موقع جنگ و جهاد ـ فی سبیل اللّه ـ موقع ناراحتی و آه کشیدن مظلوم. در چنین موقعیت ها مانعی برای استجابت دعا نیست. بحارالأنوار، ج ۹۰، ص ۳۴۳، ح ۱

حدیث۱۰۱

قال رَسُولُ اللّهِ – صلی الله علیه وآله – : یُؤْتَی الرَّجُلُ فی قَبْرِهِ بِالْعَذابِ، فَإذا اُتِیَ مِنْ قِبَلِ رَأْسِهِ دَفَعَتْهُ تِلاوَةُ الْقُرْآنِ، وَ إذا اُتِیَ مِنْ قِبَلِ یَدَیْهِ دَفَعَتْهُ الصَّدَقَةُ، وَ إذا اُتِیَ مِنْ قِبَلِ رِجْلَیْهِ دَفَعَهُ مَشْیُهُ إلَی الْمَسْجِدِ؛ رسول خدا – صلی الله علیه و آله – فرمودند: هنگامی که بدن مرده را در قبر قرار دهند، چنانچه عذاب از بالای سر بخواهد وارد شود تلاوت قرآنش مانع عذاب می گردد و چنانچه از مقابل وارد شود صدقه و کارهای نیک مانع آن می باشد. و چنانچه از پائین پا بخواهد وارد گردد، رفتن به سوی مسجد مانع آن خواهد گشت. مسکّن الفؤاد، ص ۵۰

حدیث۱۰۲

امام علی (علیه السلام) می فرمایند: لا یقرأ العبد القران اذا کان علی غیر طهور حتی یتطهر؛ هنگامی که وضو ندارید، قرآن نخوانید، تا این که وضو گرفته شود. (خصال ، ج ۲، ص ۱۶۴)

حدیث۱۰۳

پیامبراکرم (صلی الله علیه و آله و سلم) می فرمایند : قراءة القران فی الصلاة افضل من قراءة القران فی غیرالصلاة؛ قرائت قرآن در نماز افضل است از غیر نماز. (مستدرک الوسائل ، ج ۱، ص ۲۹۲)

حدیث۱۰۴

امام حسین (علیه السلام) می فرمایند: من قرأ ایة من کتاب الله - عز و جل - فی صلاته قائما یکتب له بکل حرف مائة حسنة؛ کسی که آیه ای از قرآن را ایستاده در نماز خود بخواند، به هر حرفی صدحسنه برای او نوشته می شود. (الکافی ، ج ۲، ص ۴۴۷)

حدیث۱۰۵

پیامبراکرم (صلی الله علیه و آله و سلم) می فرمایند : نوروا منازلکم بالصلاة و قرائة القران؛ به خانه هایتان با خواندن نماز، و قرائت قرآن ، نورانیت ببخشید. (کنز العمال ، ج ,۱۵ ص ۳۹۲ حدیث ۴۱۵۱۸)

حدیث۱۰۶

رسول خدا (صلی الله علیه و آله و سلم) می فرمایند: از قرائت [سوره] زلزال ملول نشوید؛ زیرا کسی که در مستحباتش آن را قرائت نماید ، خداوند عزوجل هرگز زلزله ای بدو نرساند و با آن و [نیز] با صاعقه و آفتی از آفات دنیا نمیرد تا این که [به طور عادی] بمیرد. (بحار الانوار : ج۵۶ ص ۳۵۶)

حدیث۱۰۷

امام صادق علیه السلام می فرمایند : ثَلاثٌ یُذْهِبْنَ النِّسْیانَ وَ یُحْدِثْنَ الذِّکْرَ: قِراءَةُ الْقُرآنِ، وَ السِّواکُ وَ الصِّیامُ؛ سه چیز، فراموشی را از بین می‌برد و حافظه را زیاد می‌کند: خواندن قرآن، مسواک زدن و روزه گرفتن. دعائم الاسلام، ج ۲، ص ۱۳۷، ح ۴۸۱.

حدیث۱۰۸

امام باقر علیه‌السلام می فرمایند : ابتدای هر کتابی که از آسمان نازل شده، بسم اللّه الرحمن الرحیم است. هر گاه بسم اللّه الرحمن الرحیم را قرائت کردی اشکالی ندارد که استعاذه نکنی (نگویی که پناه می‌برم به خدا) و هر گاه بسم اللّه الرحمن الرحیم را تلاوت کردی، تو را از آنچه میان آسمان و زمین است محفوظ می‌دارد. کافی، ج ۳ ، ص ۳۱۳.

حدیث۱۰۹

امام علی علیه‌السلام می فرمایند : هر که بسم اللّه الرحمن الرحیم را با اعتقاد و دوستی محمد و آل پاکش و با تسلیم در برابر دستوراتشان و با ایمان به ظاهر و باطنش بخواند خداوند عزیز و جلیل در مقابل هر حرف آن، چیزی برتر از دنیا و آنچه در آن است، از ثروت و خوبی‌ها را به او می‌بخشد. عیون أخبار الرضا علیه‌السلام ، ج ۱، ص ۲۷۰.

حدیث۱۱۰

پیامبراکرم صلی‌الله‌علیه‌وآله می فرمایند: مَن قَرَأ بِسمِ اللّهِ الرَّحمنِ الرَّحیمِ بَنَی اللّهُ لَهُ فِی الْجَنَّةِ سَبعَةَ ألفِ قَصرٍ مِن یاقوتَةٍ حَمْراءَ؛ هر کس بسم اللّه الرحمن الرحیم را قرائت کند خداوند در بهشت هفتاد هزار قصر از یاقوت سرخ برای او بنا کند. مدینهٔ المعاجز، ج ۲، ص ۳۶۶ .

حدیث۱۱۱

پیامبراکرم صلی‌الله‌علیه‌وآله می فرمایند: مَن أرادَ أنْ یُنجِیَهُ اللّه مِنَ الزَّبانیَةِ التِّسعَةِ عَشَرَ فَلْیَقرَأْ بِسمِ اللّهِ الرَّحمنِ الرَّحیمِ فَإنَّها تِسعَةَ عَشَرَ حَرفا لِیَجعَلَ اللّهُ کُلَّ حَرفٍ مِنها جُنَّةً مِن واحدٍ مِنهُم؛ هر کس می‌خواهد خداوند او را از زبانیه (فرشتگان عذاب) نوزده‌گانه برهاند، بسم اللّه الرحمن الرحیم را قرائت کند زیرا آن نوزده حرف است. تا خداوند هر حرف آن را سپری در مقابل یکی از آن فرشتگان قرار دهد. بحارالأنوار، ج ۸۹، ص ۲۵۸ .

حدیث۱۱۲

پیامبراکرم صلی‌الله‌علیه‌وآله می فرمایند: مَنْ قَرَأ بِسمِ اللّهِ الرَّحمنِ الرَّحیمِ کَتَبَ اللّهُ لَهُ بِکُلِّ حَرفٍ أربَعَةَ آلافِ حَسَنَةً و مَحا عَنهُ أربَعَةَ آلافِ سَیِّئَةٍ و رَفَعَ لَهُ أربَعَةَ آلافِ دَرَجَةٍ؛ هر کس بسم اللّه الرحمن الرحیم را قرائت کند خداوند به ازای هر حرفِ آن چهار هزار حسنه برایش می‌نویسد و چهار هزار گناه از او پاک می‌کند و چهار هزار درجه او را بالا می‌برد. بحارالأنوار، ج ۹۲، ص ۲۵۸.

حدیث۱۱۳

پیامبراکرم صلی‌الله‌علیه‌وآله می فرمایند: مَنْ قَرَأَ بِسْمِ اللّهِ الرَّحمنِ الرَّحیمِ مُوقِنا سَبَّحَتْ مَعَهُ الْجِبالُ إلّا أَنَّهُ لا یَسْمَعُ ذلِکَ مِنها؛ هر کس با یقین بسم اللّه الرحمن الرحیم را قرائت کند، کوه‌ها به همراه او تسبیح می گویند، هر چند او تسبیح آنها را نمی‌شنود. الدرالمنثور، ج ۱، ص ۲۶.

حدیث۱۱۴

امام علی(علیه السلام) می فرمایند: باروری ایمان به تلاوت قرآن است. (شرح غررالحکم ، ج ۵، حدیث ۷۶۳۳)

حدیث۱۱۵

امام صادق علیه السلام می فرمایند: مَنْ قَرَاَها یَعْنی سُورَةَ الْفاتِحَةِ فَتَحَ اللّه عَلَیْهِ خَیْرَ الدُّنْیا وَ الْآخِرَةِ وَ قالَ اِنَّ اسْمَ اللّهِ الاَعْظَمَ مُقَطَّعٌ فی هذِهِ السُّورَةِ؛ هر کس سوره فاتحه را بخواند خداوند خیر دنیا و آخرت را به روی او می گشاید. اسم اعظم خداوند در این سوره بخش بخش گردیده است. مستدرک الوسائل، ج ۴، ص ۳۳۰.

حدیث۱۱۶

امام صادق علیه‌السلام می فرمایند : مَنْ قَرَاَ الْقُرآنَ وَ هُوَ شابٌّ مُؤمِنٌ اِخْتَلَطَ الْقُرآنُ بِلَحْمِهِ وَ دَمِهِ وَ جَعَلَهُ اللّه عَزَّوَجَلَّ مَعَ الْسَّفَرَةِ الْکِرامِ الْبَرَرَةِ ، وَ کانَ الْقُرآنُ حَجیزا عَنْهُ یَوْمَ الْقیامَةِ ؛ هر جوان مؤمنی که در جوانی قرآن تلاوت کند ، قرآن با گوشت و خونش می‌آمیزد و خداوند عزّوجلّ او را با فرشتگان بزرگوار و نیک قرار می‌دهد و قرآن نگهبان او در روز قیامت ، خواهد بود . کافی ، ج ۲، ص ۶۰۳ ، ح ۴ .

حدیث۱۱۷

پیامبر اکرم(صلی الله علیه و آله و سلم) می فرمایند: اَدِّبوا اَولادَکُمْ عَلی ثَلاثِ خِصالٍ : حُبِّ نَبِیِّکُمْ و حُبِّ اَهْلِ بَیْتِهِ و عَلی قِراءَةِ الْقُرآنِ؛ فرزندانتان را به سه چیز ادب کنید: عشق به پیامبرتان، عشق به خاندان او، و قرآن خواندن. غرر الحکم، ح ۴۴۸۸

حدیث۱۱۸

پیامبر اکرم(صلی الله علیه و آله و سلم) فرمودند: أدِّبُوا أوْلادَکُمْ عَلَی ثَلاثٍ: حُبِّ نَبِیکُمْ، وَحُبِّ أهلِ بَیتِهِ، وَعَلیَ قِرَاءَةِ الْقُرآنِ؛ فرزندانتان را با سه خصلت تربیت کنید: دوستی پیامبر اکرم (ص)، دوستی اهل بیت ایشان(ع) و تلاوت قرآن. لجامع الصغیر، ج ۱، ص ۱۴

حدیث۱۱۹

امام جواد (علیه السلام) فرمودند: عَن اِسماعیلِ بنِ سَهلٍ قالَ : کَتَبتُ الی اَبی جَعفر الثّانی (علیه السلام) عَلِّمنی شَیئا اذا قُلتُه کُنتُ مَعَکُم فی الدُّنیا وَ الآخِرَة فقا: فَکَتَبَ بِخَطِّه اَعرَفُهُ: اَکثِر مِن تِلاوَةِ اِنّا اَنزَلناهُ و رَطِّب شَفَتَیکَ بِالاستِغفار؛ اسماعیل بن سهل گوید: به خدمت امام جواد نوشتم : به من چیزی بیاموز که هر گاه آن را بگویم در دنیا و آخرت با شما باشم. حضرت با خط شریف خود که آن را می شناختم نوشتند: سوره مبارکه انا انزلناه را زیاد تلاوت کن و دو لب خود را با گفتن استغفار تر کن (نیروی تازه بخش). (جهاد با نفس، ح ۷۸۶)

حدیث۱۲۰

امام صادق(علیه السلام) فرمودند: مَن قَرَا القُرآن و هو شابٌّ مُؤمِنٌ ، اختَلَطَ القُرآنُ بلَحمِهِ و دَمِهِ؛ هر جوان مؤمنی که قرآن بخواهد، قرآن با گوشت و خون او را در می آمیزد. الامام صادق (علیه السلام)- الوسائل ۱۴/۲

حدیث۱۲۱

انّ هَذِهِ القُلُوب تَصدأ کما یصدَأُ الحَدید اذا أصابَهُ المَاءِی قیلَ: وَما جَلَاؤُها؟ قالَ رسولُ الله (صلی الله علیه و آله و سلم): کثرَة ذِکرَ المَوتِ وَ تِلاوَةَ القُرآنِی؛ دل ها مانند آهن هنگام رسیدن آب به آن زنگ می زند، گفتند: صیقل آن چیست؟ آن حضرت فرمود: زیادی یاد مرگ و خواندن قرآنی. (کنز العمال، ج ۱۵، ص ۵۴۹، ح ۴۲۱۳۰)

حدیث۱۲۲

امام رضا علیه السلام فرمودند: من قرا فی شهر رمضان ایة من کتاب الله کان کمن ختم القران فی غیره من الشهور. هر کس ماه رمضان یک آیه از کتاب خدا را قرائت کند مثل اینست که درماههای دیگر تمام قرآن را بخواند. (بحار الانوار ج۹۳، ص۳۴۶)

حدیث۱۲۳

حضرت زهرا سلام الله علیها فرمودند: حبب الی من دنیاکم ثلاث: تلاوة کتاب الله و انظر فی وجه رسول و الانفاق فی سبیل الله از دنیای شما سه چیز محبوب من است: ۱-تلاوت قرآن ۲-نگاه به چهره رسول خدا ۳-انفاق در راه خدا (وقایع الایام خیابانی، جلد

صیام، ص۲۹۵)

حدیث۱۲۴

حضرت زهرا سلام الله علیها فرمودند: قاریءُ الحدید، و اذا وقعت، و الرحمن، یدعی فی السموات و الارض، ساکن الفردوس تلاوت کننده سوره حدید و واقعه و الرحمن در آسمانها و زمین اهل بهشت خوانده می شوند . (کنزالعمال ، ج ۱ ، ص۵۸۲)

تدبر در قرآن و عمل به آن

حدیث۱

قـال رسول الله – صـلّی الله علیه و آله – : من تَعلّم القرآن فلم یَعمـل به وآثَرَ علیه حبُّ الـدنیا و زینتَهـا اِسـتوجَبَ سَـخَطَ الله و کانَ فی الدرجةِ مع الیهود و النصاری الذین یَنْبِذُون کتاب الله وراءَ ظَهُورِهم. رسول خدا – صلّی الله علیه و آله – فرمودند: کسـی که قرآن را یاد بگیرد و بدان عمل نکند و دوستی دنیا و زینت آن را بر قرآن برگزیند مستحق خشم خداست و با یهودیان و مسیحیان، که کتاب خدا را پشت سر می اندازند، در یک درجه خواهد بود. «وسائل الشیعهٔ، ج ۶، ص ۱۸۳»

حدیث۲

امام علی(علیه السـلام) فرمودند: علیکم بکتاب الله… من عمل به سبق؛ بر شما باد رجوع به کتاب خدا(قرآن) … کسی که به آن عمل کند از همه پیشی می گیرد. نهج البلاغه خطبه ۱۵۵

حدیث۳

قال الامام علی – علیه السّلام – : علیکم بکتاب الله من عمل به سبق. امام علی – علیه السّلام – فرمود: بر شما باد (عمل) به کتاب خدا که هر کس به آن عمل کند بر دیگران پیشی گیرد. «نهج البلاغه، خطبه ۱۵۶»

حدیث۴

قال الامام علی – علیه السّـلام – : الله الله بالقرآن لا یسبقکم بالعمل به غیرکم. امام علی – علیه السّلام – فرمود: توصیه می کنم شما را به قرآن، نباید در عمل به قرآن دیگران بر شما پیشی گیرند. «نهج البلاغه، نامه ۴۷»

حدیث۵

قال الامام الصادق – علیه السّـلام – : الحافظ للقرآن العاملُ به مع السَّفَرةِ الکرامِ البَرَرَةَ. امام صادق – علیه السّلام – فرمودند: کسی که قرآن را حفظ کند و به آن عمل نماید با پیامبران بزرگوار و نیکو خواهد بود. «الکافی، ج ۲، ص ۶۰۳»

حدیث۶

قال رسول الله – صـلّی الله علیه و آله – : من تعلم القرآن و لم یعمل به حشـره الله یوم القیامهٔ اعمی فیقول یا رب لم حشـرتنی اَعمی و قد کنت بصیراً قال کذلک اتتک آیاتک فنسیتها. پیامبر اکرم – صلّی الله علیه و آله – فرمود: کسی که قرآن را بیاموزد و به آن عمل

نکند، خدا او را در روز قیامت کور محشور می کند، پس می گوید خدایا به خاطر چه مرا کور محشور کردی در حالی که من بینا بودم. خداوند متعال می فرماید: چگونه تو آیات ما را خواندی و آنها را به فراموشی سپردی (به آنها عمل نکردی). «عقاب الاعمال، ص ۵۲»

حدیث۷

قال رسول الله – صلّی الله علیه و آله – : من تعلم القرآن فلم یعمل به و اثر علیه حب الدنیا و زینتها استوجب سخط الله و کان فی الدّرجهٔ مع الیهود و النصاری الذی ینبذون کتاب الله وراء ظهورهم. پیامبر اکرم – صلّی الله علیه و آله – فرمود: کسی که قرآن را بیاموزد و به آن عمل نکند و دنیا و زینت آن را بر قرآن ترجیح دهد، سزاوار خشم خدا است و در ردیف یهود و نصاری قرار خواهد داشت که کتاب خدا را پشت سر انداخته اند. «جامع الاخبار، ج ۱، ص ۲۲۱»

حدیث۸

قال رسول الله – صلّی الله علیه و آله – : ان فی جهنم وادیاً یستغیث فیه اهل النار کل یوم سبعین الف مرهٔ فقیل له لمن یکون هذا العذاب؟ فقال – صلّی الله علیه و آله – : لشارب الخمر من اهل القرآن و تارک الصلوهٔ. پیامبر اکرم – صلّی الله علیه و آله – فرمود: همانا مکانی در جهنم هست که اهل آتش استغاثه و درخواست می کنند در هر روز ۷۰ هزار بار نجات از آن را، گفته شد یا رسول الله این مکان برای کیست؟ حضرت فرمود: برای شارب خمر از اهل قرآن و تارک نماز. «وسایل الشیعه، ج ۲، ص ۸۳۸»

حدیث۹

قال الامام الصادق – علیه السّلام – : یا مفضل لو تدبر القرآن شیعتنا لما شکوا فی فضلنا ... . امام صادق – علیه السّلام – فرمود: ای مفضل، اگر شیعیان ما در قرآن تدبر کنند و بیندیشند، هر آینه شک نمی کردند در بزرگی و فضل ما. «بحار الأنوار، ج ۵۳، ص ۲۵»

حدیث۱۰

قال الامام الصادق – علیه السّلام – فی دعاء: اللهم نشرتُ عهدک و کتابک فاجعل نظری فیه عبادهٔ و قراءتی فیه تفکراً و فکری فیه اعتباراً و لا تجعل قرائتی قراءهً لاتدبر فیها و لا تجعل نظری فیه غفلهٔ. امام صادق – علیه السّلام – در دعایی فرمود: خدایا منتشر کردم عهد و کتاب تو را، پس قرار بده نگاه من را بر آن عبادت و خواندن مرا در آن با تفکر و اندیشیدن و فکر من در آن را وسیله عبرت قرار ده و قرار نده خواندن من را خواندنی که در آن تدبر و تفکر نباشد و قرار نده نگاه مرا در آن، نگاهی غافل و بی خبر (از عمق مطالب آن). «مصباح الانوار، ص ۱۴۱»

حدیث۱۱

قال الامام الصادق – علیه السّلام – : المقرئُ بلا علم کالمعجب بلامال و لا مُلک یبغض الناس لفقره و یغبضونه لعُجبه فهو ابداً مخاصم للخلق فی غیر واجب و من خاصم الخلق فیما لم یؤمر به فقد نازع الخالقیه و الربوبیّهٔ. امام صادق – علیه السّلام – فرمود: قاری بدون آگاهی مثل پادشاه بدون مال و زمین است که دشمن می شود مردم را به خاطر فقرش و مردم هم با او دشمن می شوند به خاطر عجبش، پس همیشه او در حال جنگ و دعوا با خلق خدا در آن چه واجب نشده است و کسی که با خلق دشمنی کند در آن چه به او دستور داده نشده، پس نزاع می کند در خالقیت و ربوبیت خداوند. «مصباح الشریعه، ص ۴۴»

حدیث۱۲

قـال رسول الله – صـلّی الله علیه و آله – : ویـلٌ لمن لاکها بین لحییه و لم یتـدبّرها. پیامبر اکرم – صـلّی الله علیه و آله – فرمود: وای بر کسی که قرآن را در بین لبهای خود لقلقه کند و در آن تدبر و تفکر نکند. «مجمع البیان، ج ۲، ص ۵۵۴»

حدیث۱۳

قال رسول الله – صلّی الله علیه و آله – : ما انعم الله علی عبـدٍ بعد الایمان بالله افضل من العلم بکتاب الله و المعرفهٔ بتأویله. پیامبر اکرم – صلّی الله علیه و آله – فرمود: خدا بعد از نعمت ایمان به خود، نعمتی بالاتر از علم به کتاب خدا و شـناخت تأویل آن نداده. «بحار الأنوار، ج ۹۲، ص ۱۸۲»

حدیث۱۴

قال الامام علی – علیه السّـلام – : الا لا خیر فی قراءهٔ لا یـدبّر فیها. امام علی – علیه السّـلام – فرمود: همانا در قرائتی که در آن تدبر و تفکر نشود، خیری نیست. «معانی الاخبار، ص ۶۷»

حدیث۱۵

امام علی(علیه السـلام) فرمودنـد: تَـدَبَّرُوا آیاتِ القُرآنِ وَ اعتَبِرُوا بِهِ فَإنَّهُ أبلَغُ العِبَرِ ؛ در آیات قرآن تـدبّر کنید و از آن عبرت بگیرید ، که رساترین عبرت‌هاست . غرر الحکم و درر الکلم، حدیث۴۴۹۳

حدیث۱۶

امام علی علیه‌السلام : ألا لا خَیرَ فی قِراءةٍ لیسَ‌فیها تَدَبُّرٌ ، ألا لا خَیرَ فی عِبادَةٍ لیسَ فیها تَفَقُّهٌ ؛ بدانید که در قرآن خواندنی که با تدبّر همراه نباشد ، خیری نیست ؛ بدانید که در عبادتی که با فهم و اندیشه توأم نباشد ، خیری نیست . بحار الأنوار : ۹۲ / ۲۱۱ / ۴ منتخب میزان الحکمهٔ : ۴۶۰

حدیث۱۷

امام علی علیه‌السلام : اللّه‌ اللّه‌ فی القرآنِ ، لا یَسبِقُکُم بالعَمَلِ بِهِ غَیرُکُم . خدا را ! خدا را ! درباره قرآن ، مبادا دیگران با عمل به آن ، بر شما پیشی گیرند . نهج البلاغهٔ : الکتاب ۴۷ منتخب میزان الحکمهٔ : ۴۵۸

حدیث۱۸

امـام حسن مجتبی – علیه السـلام – فرمودنـد: همانـا در قرآن چراغ های روشـنائی بخش و شـفا بخش دردها و گرفتاری های درونی وجود دارد، پس کسـی که (خود را) با قرآن جلی دهد چشمانش قوی و روشن می گرددو قلب و درون خویش را صفا خواهد داد، چون که تفکّر و اندیشه (در قرآن سبب) حیات قلبِ آگاه می باشد، همچنان که شخص روشن دل در تاریکی ها به وسیله نور چراغ حرکت می نماید و راه می رود. بحارالأنوار، ج ۷۸، ص ۱۱۲

تعلیم و تعلم قرآن

حدیث۱

رسول اکرم(صلی الله علیه و آله و سلم) فرمودند: من قرأ القرآن ابتغاء وجه الله و تفقها فی الدین کان له من الثواب مثل جمیع ما اعطی الملائکه و الأنبیاء و المرسلون؛ هرکس برای کسب رضایت خدا و آگاهی در دین قرآن بیاموزد، ثوابی مانند همه آنچه که به فرشتگان و پیامبران و رسولان داده شده، برای اوست. وسائل الشیعه ۶/۱۸۳/۷۶۸۳

حدیث۲

رسول اکرم(صلی الله علیه و آله و سلم) فرمودند: ان اردتم عیش السعداء و موت الشهداء و النجاه یوم الحسره و الظل یوم الحرور و الهدی یوم الضلاله فادرسوا القرآن فانه کلام الرحمان و حرز من الشیطان و رجحان فی المیزان؛ اگر زندگی سعادتمندان،مرگ شهیدان، نجات روز حسرت(قیامت)، سایه روز سوزان و هدایت در روز گمراهی را می خواهید، قرآن را یاد بگیرید که آن سخن خدای مهربان است و سپری است در مقابل شیطان و سنگینی در ترازوی اعمال. جامع الاخبار ص ۴۱

حدیث۳

رسول اکرم(صلی الله علیه و آله و سلم) فرمودند: الا من تعلم القرآن و علمه و عمل بما فیه فأنه له سائق الی الجنه و دلیل الی الجنه. بدانید هرکس قرآن بیاموزد و به دیگران آموزش دهد و به آنچه در قرآن است عمل کند، من جلودار و راهنمای او به سوی بهشت هستم. کنزالعمال ۱/۵۳۱/۲۳۷۵

حدیث۴

قال الامام الصادق - علیه السّلام - : علّموا اولادکم یس فانّها ریحانهٔ القرآن. امام صادق - علیه السّلام - فرمودند: به فرزندان خود سوره مبارکه یس را بیاموزید که آن ریحانه قرآن است. «جامع الاخبار، ج ۱، ص ۲۱۱»

حدیث۵

قال الامام الصادق - علیه السّلام - : من شدّد علیه القرآن کان له اجران و من یسرٍّ علیه کان مع الابرار. امام صادق - علیه السّلام - فرمودند: هر که به سختی قرآن را یاد بگیرد برای او دو اجر است و هر که به آسانی یادگیرد با نیکان می باشد. «بحار الأنوار، ج ۸۹، ص ۱۸۷»

حدیث۶

قال الامام الصادق - علیه السّلام - : من تعلّم منه حرفاً ظاهراً کتب الله له عشر حَسَنات و محا عنه عشَر سیّئات و رفع له عشر درجات. امام صادق - علیه السّلام - فرمودند: هر کس از قرآن یک حرف بیاموزد، خداوند برای او ده حسنه می نویسد و ده گناه از او می بخشد و او را ده درجه بالا می برد. «الکافی، ج ۲، ص ۶۱۲»

حدیث۷

قال الامام الصادق – علیه السّلام – : و یجاء بعبدٍ قد تعلم القرآن فیقول یا رب تعلمتُ القرآن ابتغاء وجهک فیقال له بل تعلمت لیقال ما احسن صوت فلان اذهبوا به الی النار. امام صادق – علیه السّلام – فرمودند: می آید روز قیامت بنده ای که قرآن را فراگرفته و می گوید: پروردگارا، من قرآن را به خاطر رضا و خشنودی تو فراگرفتم، پس گفته می شود به او که تو قرآن را فراگرفتی تا به تو بگویند فلانی چه صوت زیبایی دارد، ببرید او را به سوی آتش. «بحار الأنوار، ج ۷، ص ۱۸۰»

حدیث۸

قال الامام الصادق – علیه السّلام – : ینبغی للمؤمن ان لا یموت حتی یتعلم القرآن او یکون فی تعلمه. امام صادق – علیه السّلام – فرمودند: سزاوار است برای انسان مؤمن که قبل از مردنش قرآن را یاد بگیرد یا در حال یادگیری قرآن باشد. «الکافی، ج ۱، ص ۴۴۴»

حدیث۹

قال الامام علی – علیه السّلام – : تعلموا القرآن فانه احسن الحدیث و تفقهوا فیه فانّهُ ربیع القلوب و استشفوا بنوره فانه شفاء الصدور و احسنوا تلاوته فانه انفع القصص فان العالم العامل بغیر علمه کالجاهل الحائر ... . امام علی – علیه السّلام – فرمودند: قرآن را بیاموزید که بهترین گفتار است و تفقه کنید در آن که بهار دلهاست و شفاعت بجوئید به نورش که او شفادهنده سینه ها است و آن را نیکو تلاوت کنید، زیرا بهترین و مفیدترین داستانها است، پس بدرستی که عالم عامل به غیر علمش مثل جاهل و نادانی است که از بیماری نادانی شفا نخواهد گرفت، بلکه حجت بر او قویتر و حسرت و اندوه بر او استوارتر و در پیشگاه خدا سزاوارتر به نکوهش است. «نهج البلاغه، خطبه ۱۱۰»

حدیث۱۰

قال رسول الله – صلّی الله علیه و آله – : تعلموا القرآن و اقرؤوه. پیامبر اکرم – صلّی الله علیه و آله – فرمودند: قرآن را فراگیرید و آن را بخوانید. «مستدرک الوسائل، ج ۴، ص ۲۵۴»

حدیث۱۱

قال الامام علی – علیه السّلام – : و امّا حق الولد علی الوالد ان یُحسّن اسمه و یُحسّنَ ادبه و یعلمه القرآن. امام علی – علیه السّلام – فرمودند: حق فرزند بر پدر آن است که برای او اسم نیکو انتخاب کند و او را نیکو ادب کند و به او قرآن بیاموزد. «نهج البلاغه، حکمت ۳۹۱»

حدیث۱۲

قال رسول الله – صلّی الله علیه و آله – : من علّم ولده القران فکانّما حج البیت عشرهٔ آلاف حجهٔ و اعتمر عشرهٔ آلاف عمرهٔ و اعتق عشرهٔ آلاف رقبه من ولد اسماعیل و ... . پیامبر اکرم – صلّی الله علیه و آله – فرمودند: کسی که به فرزند خود قرآن بیاموزد مثل این که ده هزار حج و ده هزار عمره انجام داده و ده هزار بنده از اولاد اسماعیل را آزاد کرده و در ده هزار غروه شرکت کرده و ده هزار مسکین گرسنه را طعام داده است. «مستدرک الوسائل، ج ۱، ص ۲۹۰»

حدیث۱۳

قال رسول الله – صلّى الله علیه و آله – : من علّم آیهً فی کتاب الله کان له اجرها ما تلیت. پیامبر اکرم – صلّى الله علیه و آله – فرمودند: کسی که آیه ای از قرآن را به دیگری یاد بدهد اجر تلاوت آن (آیه) برای او (نیز) است مادامی که تلاوت شود. «مستدرک الوسائل، ص ۲۳۵»

حدیث۱۴

قال رسول الله – صلّى الله علیه و آله – : من تعلم القرآن للدنیا و زینتها حرّم الله علیه الجنّهٔ. پیامبر اکرم – صلّى الله علیه و آله – فرمودند: هر کس قرآن را برای دنیا و زینتهای آن فراگیرد، خداوند بهشت را بر او حرام می کند. «بحار الأنوار، ج ۷۴، ص ۱۰۱»

حدیث۱۵

قال رسول الله – صلّى الله علیه و آله – : من تعلم القرآن ثم تفقه فی الدین ثم اتی صاحب سلطان تملقاً الیه و طمعا لما بین یدیه خاض بقدر خطاه فی نار جهنم. پیامبر اکرم – صلّى الله علیه و آله – فرمودند: هر کس که قرآن را فراگیرد و سپس در دین تفقه و کوشش کند، بعد آن را نزد پادشاهی بیاورد و تملق او را بکند یا چشم بدوزد به آن چه نزد سلطان است؛ فرو می رود به مقدار خطای خود در آتش جهنم. «مستدرک الوسائل، ج ۱۳، ص ۱۲۷»

حدیث۱۶

ابوذر از پیامبر اکرم – صلّى الله علیه و آله – پرسید: یا رسول الله من می ترسم از این که قرآن را فراگیرم ولی به آن عمل نکنم، پس پیامبر – صلّى الله علیه و آله – فرمودند: خداوند قلبی را که قرآن در آن جای گرفته است، عذاب نمی کند. «مستدرک الوسائل، ج ۴، ص ۲۳۳»

حدیث۱۷

قال رسول الله – صلّى الله علیه و آله – : ما من رجل علّم ولده القرآن الا توّجَ الله ابویه یوم القیامه تاج الملک و کسیا حلتین لم یر الناس مثلهما. پیامبر اکرم – صلّى الله علیه و آله – فرمودند: پاداش مردی که به فرزند خود قرآن بیاموزد نیست مگر این که خداوند در روز قیامت تاج پادشاهی بر سرش گذارد و او را حلّه هایی بپوشاند که مردم مثل آن را ندیده اند. «وسائل الشیعه، ج ۶، ص ۱۶۸»

حدیث۱۸

قال رسول الله – صلّى الله علیه و آله – : معلم القرآن یستغفرله کل شیءٍ حتی الموت فی البحر. پیامبر اکرم – صلّى الله علیه و آله – فرمودند: برای معلم قرآن تمام موجودات حتی ماهیان دریا، طلب آمرزش می کند. «مستدرک الوسائل، ج ۱، ص ۲۸۸»

حدیث۱۹

قال رسول الله – صلّى الله علیه و آله – : من تعلم القرآن و تواضع فی العلم و علّم عبادالله و هو یرید ما عندالله لم یکن فی الجنهٔ اعظم ثواباً منه و لا اعظم منزلهٔ منه و لم یکن فی الجنهٔ منزلهً و لا درجهً رفیعه ... . پیامبر اکرم – صلّى الله علیه و آله – فرمودند: کسی که

قرآن را یاد بگیرد و متواضع در علم باشد و آن را به بندگان خدا بیاموزد و اجرش را از خدا بخواهد، در بهشت بزرگتر از ثواب او و بزرگتر از مقام و منزلت او چیزی نیست و در آنجا از بالاترین مقامها و شریفترین منازل برخوردار است. «عقاب الاعمال، ص ۵۱»

حدیث۲۰

قال رسول الله – صلّی الله علیه و آله – : ما من مؤمنٍ ذکر او انثی حُراً او مملوکا إلا والله علیه حق واجب ان یتعلم القرآن. پیامبر اکرم – صلّی الله علیه و آله – فرمودند: نیست بر مؤمن مرد یا زن، آزاد یا برده مگر این که برای خدا حقی واجب برگردن آنها است و آن حق این است که قرآن را یاد بگیرند. «مستدرک الوسائل، ج ۱، ص ۲۸۷»

حدیث۲۱

قال رسول الله – صلّی الله علیه و آله – : خیرُکم من تعلّم القرآن و علّمه. پیامبر اکرم – صلّی الله علیه و آله – فرمودند: بهترین شما کسی است که قرآن را یاد بگیرد و به دیگران بیاموزد. «مستدرک الوسائل، ج ۴، ص ۲۳۵»

حدیث۲۲

قال الامام علی – علیه السّلام – : ألا و من تعلم القرآن ثم نسیه متعمداً لقی الله یوم القیامهٔ مغلولاً یسلط الله علیه بکل آیه نسیها حیّه تکون قرینتهٔ الی النار الا أن یغفر له. امام علی – علیه السّلام – فرمود: همانا کسی که قرآن را یاد بگیرد و آن را از روی عمد فراموش کند، خدا را ملاقات می کند در حالی که خدا مسلط می کند بر او به ازای هر آیه که فراموش کرده، ماری که قرین آتش باشد مگر اینکه برای کارش (فراموشی عمدی قرآن) طلب بخشش کند. «بحار الأنوار، ج ۸۹، ص ۱۸۷»

حدیث۲۳

قال علی – علیه السلام –: ان الله – عزوجل – لیهم بعذاب اهل الارض جمیعا حتی لایتحاشی منهم احدا اذا عملوا بالمعاصی و اجترحوا السیئات فاذا الی الشیب ناقلی اقدامهم الی الصلوهٔ و الولدان یتعلمون القرآن رحمهم الله فاخر ذلک عنهم ؛ آنگاه که اهل زمین در گناه و بدیها غوطه ور می شوند خداوند متعال قصد می کند تمامی آنان را بدون استثناء دچار عذاب نماید، ولی با توجه به پیرمردان ریش سفیدی که برای نماز (به سوی مسجد) گام برمی دارند و نیز نونهالانی که در حال یادگرفتن قرآن هستند، به تمامی اهل زمین رحم نموده و عذاب آنان را به تاءخیر می اندازد. (مستدرک الوسائل ، ج ۳، ص ۳۶۰، باب ۳، روایت ۱۲).

حدیث۲۴

پیامبر خدا صلی الله علیه و آله و سلّم : مَن عَلَّمَ رجُلًا القرآنَ فهُوَمَولاهُ ، لا یَخذُلُهُ ولا یَستَأثِرُ علَیهِ ؛ هر کس به مردی قرآن بیاموزد ، مولای اوست و آن مرد نباید او را تنها و بی‌یار گذارد و خود را بر وی ترجیح دهد . کنزالعمّال : ۲۳۸۲ منتخب میزان الحکمهٔ : ۴۶۰

حدیث۲۵

پیامبر خدا صلی الله علیه و آله و سلّم : علَیکُم بتَعَلُّمِ القرآنِ وکَثرَةِ تِلاوَتِهِ ؛ برشما باد، آموختن قرآن و بسیار خواندن آن . کنزالعمّال : ۲۳۶۸ منتخب میزان الحکمهٔ : ۴۶۰

حدیث۲۶

پیامبر خدا صلی الله علیه و آله و سلّم : خِیارُکُم مَن تَعَلَّمَ القرآنَ وعَلَّمَهُ؛ بهترین شما ، کسی است که قرآن را بیاموزد و (به دیگران) آموزش دهد . بحار الأنوار : ۹۲ / ۱۸۶ / ۲ منتخب میزان الحکمۀ : ۴۶۰

حدیث۲۷

پیامبر خـدا صـلی الله علیه و آله و سلّم : مَن اُعطِیَ القرآنَ فَظَنَّ أنّ أحَـدا اُعطِیَ أکثَرَ ممّا اُعطیَ فقد عَظَّمَ صَـغیرا وصَـغَّرَ کبیرا ؛ به هر کس (نعمت دانسـتن) قرآن داده شود و بـا این حـال گمان کنـد که به دیگری نعمتی بالاتر و بیشتر از این نعمت او داده شـده‌است ، بی‌گمان کوچکی را بزرگ شمرده و بزرگی را کوچک . معانی الأخبار : ۲۷۹ منتخب میزان الحکمۀ : ۴۵۸

حدیث۲۸

امام علی علیه‌السـلام : تَعَلَّموا القرآنَ ؛ فإنّهُ أحسَنُ الحَـدیثِ ، وتَفَقَّهُوا فیهِ فإنَّهُ رَبیعُ القُلوبِ ؛ قرآن را بیاموزیـد ، که آن بهترین سـخن است و در آن دانا و فقیه شوید که آن بهار دلهاست . نهج البلاغۀ : الخطبۀ : ۱۱۰

حدیث۲۹

پیـامبراکرم(صـلّی الله علیه و آله و سلم) می فرماینـد: خیرکم من تعلّم القرآن و علّمه؛ بهـترین شـما کسـی است که قرآن را را تعلیم گیرد و تعلیم دهد. نهج الفصاحه

حدیث۳۰

رسـول اکرم صـلی الله علیـه و آله و سـلم می فرماینـد: خَیْرُکُمْ مَنْ تَعَلَّمَ الْقُرآنَ وَ عَلَّمَهُ؛ بهـترین شـما کسـی است که قرآن بیـاموزد و آموزش دهد. نهج الفصاحه، ح ۱۵۲۴.

حدیث۳۱

پیامبر اکرم صـلی‌الله‌علیه‌وآله وسلم می فرمایند : مَنْ قَبَّلَ وَلَدَهُ کَتَبَ اللّه عَزَّوَجَلَّ لَهُ حَسَنَةً وَمَنْ فَرَّحَهُ فَرَّحَهُ اللّه یَوْمَ الْقیامَةِ، وَمَنْ عَلَّمَهُ الْقُرآنَ دُعیَ بِالاَبـَوَیْنِ فَیُکْسَـیانِ حُلَّتَیْنِ یُضـیءُ مِنْ نورِهِما وُجوهُ اَهْلِ الْجَنَّةِ ؛ هر کس فرزنـدش را ببوسـد ، خداونـد عزّوجلّ برای او ثواب می‌نویسـد و هر کسـی که او را شـاد کنـد ، خداونـد روز قیـامت او را شاد خواهـد کرد و هر کس قرآن به او بیاموزد ، پـدر و مـادرش دعوت می‌شونـد و دو لباس بر آنان پوشـیده می‌شود که از نور آنها ، چهره‌های بهشتیان نورانی می گردد . کافی ، ج ۶، ص ۴۹، ح ۱.

استماع قرآن

حدیث۱

قال الامام الصادق - علیه السّـلام - : و رأیت القرآنَ قد ثقُل علی الناس استماعُهُ و خفَ علی الناسِ استماع الباطل. امام صادق - علیه السّـلام - فرمودند: می بینم که قرآن شـنیدنش بر مردم سنگین است و شنیدن حرفهای باطل بر آنها سهل. «وسائل الشیعه، ج ۱۶، ص

۲۷۷»

حدیث۲

قال الامام الصادق – علیه السّلام – : من استمع حرفاً من کتاب الله من غیر قراءۀ کتب الله له حسنۀ و محاعنه سیّئۀً و رفع له درجۀً. امام صادق – علیه السّلام – فرمودند: هر کسی بشنود حرفی از قرآن را از غیر قرائت آن، می نویسد خدای برای او یک حسنه و محو می کند از او گناهی را و بالا می برد او را درجه ای. «الکافی، ج ۲، ص ۴۸۸»

حدیث۳

قال الامام الحسین – علیه السّلام – : من استمع القرآن کتب الله بکل حرفٍ حَسنَۀً. امام حسین – علیه السّلام – فرمودند: هر کس بشنود (تلاوت) قرآن را، خداوند برای او به ازای هر حرفی حسنه ای مینویسد. «الکافی، ج ۲، ص ۶۱۱»

حدیث۴

قال الامام الباقر – علیه السّلام – : یُستحب الانصات و الاستماع فی الصلاۀ و غیرها للقرآن. امام باقر – علیه السّلام – فرمودند: مستحب است سکوت و گوش دادن در نماز و غیر نماز، به قرآنی که خوانده می شود. «مستدرک الوسائل، ج ۱، ص ۲۹۵»

حدیث۵

قال الامام الباقر – علیه السّلام – : و اذا قریء القرآن فی الفریضه خلف الامام فاستمعوا له و انصتوا لعلکم ترحمون. امام باقر – علیه السّلام – فرمودند: زمانی که در فریضه (نماز) پشت سر امام، قرآن خوانده می شود، پس گوش دهید به آن و ساکت باشید، شاید مورد رحمت خدا قرار گیرید. «بحار الأنوار، ج ۸۸، ص ۱۰۸»

حدیث۶

قال رسول الله – صلّی الله علیه و آله – : یدفع الله عن مستمع القرآن بلوی الدنیا و عن قاریه بلوی الاخره. پیامبر اکرم – صلّی الله علیه و آله – فرمودند: خداوند از شنونده قرآن سختی های دنیا را بر می دارد و از قاری آن گرفتاری های آخرت را. «وسائل الشیعه، ج ۲، ص ۸۳۱»

حدیث۷

قال رسول الله – صلّی الله علیه و آله – : قاری القرآن و المستمع فی الاجر سواء. پیامبر اکرم – صلّی الله علیه و آله – فرمودند: قاری و شنونده قرآن در اجر و پاداش با هم مساوی هستند. «مستدرک الوسائل، ج ۱، ص ۲۹۳»

حدیث۸

پیامبر خدا صلی الله علیه و آله و سلّم : مَنِ استَمَعَ إلی آیَۀٍ مِن کتابِ اللّه کُتِبَت لَهُ حَسَنۀً مُضاعَفۀً ، ومَن تَلا آیَۀً مِن کتابِ اللّه کانَت لَهُ نورا یَومَ القِیامَـۀِ ؛ هرکه به یک آیه از کتاب خـدا گوش دهـد ، برایش ثوابی دو چندان نوشـته شود و هر که یک آیه از کتاب خدا تلاوت کند ، روز قیامت آن آیه نوری برای او باشد . کنز العمّال : ۲۳۱۶ منتخب میزان الحکمۀ : ۴۶۰

حدیث۹

امام علی علیه‌السلام : لا تُخلِقُهُ کَثرَةُ الرَّدِّ ووُلوجُ السَّمعِ ؛ قرآن هر انـدازه هم تکرار شود و به گوش خورد، باز کهنه نمی‌شود . نهج البلاغة : الخطبة ۱۵۶

حدیث۱۰

پیامبراکرم(صلّی الله علیه و آله و سلم) می فرماینـد: الـدّاعی و المؤمّن فی الأجر شـریکان و القاری و المستمع فی الأجر شـریکان و العالم و المتعلّم فی الأجر شریکان؛ آنکه دعا میکنـد و آنکه آمین گوید در پاداش شـریکند و قاری و مستمع در پاداش شـریکند و دانشمند و دانش آموز در پاداش شریکند. نهج الفصاحه

حدیث۱۱

امام علی علیه‌السلام می فرمایند : مَنِ اسْتَمَعَ إلی قاریءٍ یَقرَؤُها [بِسمِ اللّهِ الرَّحمنِ الرَّحیمِ] کانَ لَهُ بِقَدرِ ما لِلْقارِئ؛ هر کس به صدای قاری‌ای که بسم اللّه الرحمن الرحیم را قرائت می‌کنـد گوش دهـد، برای او آن خواهـد بود، که برای قاری است. عیون أخبار الرضـا علیه‌السلام ، ج ۲، ص ۲۷۱ .

حاملان قرآن

حدیث۱

قـال الامـام علی – علیه السّـلام – : حملـۀ القرآن فی الـدنیا عرفـاء اهـل الجنـۀ یوم القیامـۀ. امـام علی – علیه السّـلام – فرمود: حاملان (همراهان) قرآن در دنیا، عرفاء بهشت هستند در روز قیامت. «وسائل الشیعه، ج ۶، ص ۱۶۹»

حدیث۲

قـال رسـول الله – صـلّی الله علیه و آله – : اشـراف امـتی حملـۀ القرآن و اصـحاب اللیـل. پیـامبر اکرم – صـلّی الله علیه و آله – فرمود: بزرگواران امت من حاملان قرآن و شب زنده داران هستند. «بحار الأنوار، ج ۹۲، ص ۱۷۷»

حدیث۳

قـال رسول الله – صـلّی الله علیه و آله – : حملـۀ القرآن المخصوصون برحمـۀ الله الملبسون نور الله المعلمون کلام الله المقربون من الله من والاهم فقد والی الله و من عاداهم فقد عادی الله. پیامبر اکرم – صـلّی الله علیه و آله – فرمود: حاملان قرآن مخصوصـند به رحمت و بخشـش خـدا و پوشـیده به نور خـدا، معلم کلام خـدا و مقربان نزد خداوند هسـتند، هر کس آنها را دوست دارد، خدا را دوسـت داشته و هر که با آنها دشمن باشد با خدا دشمن است. «بحار الأنوار، ج ۹۲، ص ۱۸۱»

حدیث۴

قـال رسول الله – صـلّی الله علیه و آله – : اِن اکرم العبـاد الی الله بعـد الانبیـاء العلمـاء ثم حملـۀ القرآن یخرجون من الـدنیا کمـا یخرج

الانبیاء و یحشرون من قبورهم مع الانبیاء ... . پیامبر اکرم - صلّی الله علیه و آله - فرمود: همانا گرامی ترین مردم در نزد پروردگار بعد از پیامبران، علماء و سپس حاملان قرآن هستند، آنها خارج می شوند از دنیا همان گونه که انبیاء خارج می شوند و برانگیخته می شوند از قبور همراه انبیاء و می گذرند از صراط با انبیاء و می گیرند ثواب و پاداش انبیاء را پس چه خوب پاداشی است برای طالب علم و حامل قرآن. «مستدرک الوسائل، ج ۴، ص ۲۴۴»

حدیث۵

قال رسول الله - صلّی الله علیه و آله - : ان اهل القرآن فی اعلی درجه من الآدمیین ما خلا النبیین و المرسلین فلا تستضعفوا اهل القرآن حقوقهم فان لهم من الله العزیز الجبار لمکانا علیاً. پیامبر اکرم - صلّی الله علیه و آله - فرمود: اهل قرآن سوای پیامبران و مرسلین در بالاترین درجه از آدمیان هستند، پس حقوق اهل قرآن را اندک و کم مشمارید، زیرا برای ایشان نزد خدای بزرگ مقام بلندی است. «وسائل الشیعه، ج ۶، ص ۱۷۴»

حدیث۶

قال رسول الله - صلّی الله علیه و آله - : یا معاشر قرّاء القرآن اتقوالله عز و جل فیما حمّلکم به من کتابه فَانّی مسئوول و انکم مسئولون انی مسؤول عن تبلیغ الرسالهٔ و امّا انتم فتُسألون عمّا حمّلتم من کتاب الله و سنّتی. پیامبر اکرم - صلّی الله علیه و آله - فرمود: ای گروه قرآن خوانان تقوای الهی پیشه کنید در آن چه از کتاب خود به شما داده است، زیرا که من مسئولم و شما هم مسئول هستید، من مسئولم نسبت به رساندن و تبلیغ رسالت و شما مسئول هستید نسبت به آن چه از قرآن و سنت من در بردارید. «الکافی، ج ۲، ص ۴۴۳»

حدیث۷

قال رسول الله - صلّی الله علیه و آله - : اهل القرآن هم اهل الله و خاصهٔ. پیامبر اکرم - صلّی الله علیه و آله - فرمود: اهل قرآن، اهل خدا و جزء خواص هستند. «مجمع البیان، ج ۱، ص ۱۵»

حدیث۸

قال رسول الله - صلّی الله علیه و آله - : یوضع یوم القیامهٔ منابر من نور و عند کل منبر نجیب من نُجُب الجنهٔ ثم ینادی منادٍ من قِبَل رب العزه: أین حملهٔ کتاب الله اجلسوا علی هذه المنابر فلا خوف علیکم ... . پیامبر اکرم - صلّی الله علیه و آله - فرمود: برپا می شود در روز قیامت منبرهایی از نور که نزد هر منبر، شتری از شتران برگزیده بهشتی است، پس ندا می دهد منادی از طرف خداوند: کجایند، حاملین کتاب خدا، بنشینید بر این منبرها، پس ترسی بر شما نیست و شما محزون نباشید تا خدا از حساب خلایق فارغ شود، پس سوار می شوید بر این شترها و می روید به سوی بهشت. «مستدرک الوسائل، ج ۱، ص ۲۹۰»

حدیث۹

قال رسول الله - صلّی الله علیه و آله - : یا اباذر من اجلال الله اکرام ذی الشیبهٔ المسلم و اکرام حملهٔ القرآن العاملین به و اکرام السلطان المقسط. پیامبر اکرم - صلّی الله علیه و آله - فرمود: ای اباذر از بزرگواری خدا اکرام فرمانده سپاه مسلمان، اکرام حامل قرآن که عامل به آن باشد و اکرام سلطان عادل است. «مستدرک الوسایل، ج ۱، ص ۲۹۰»

حدیث۱۰

قال رسول الله – صلّی الله علیه و آله – : حامل القرآن حامل رایهٔ الاسلام و من اکرمه فقد اکرم الله و من اهانه علیه لعنهٔ الله. پیامبر اکرم – صلّی الله علیه و آله – فرمود: حامل قرآن پرچمدار اسلام است، کسی که او را گرامی بدارد، خدا را گرامی داشته و کسی که به او اهانت کند لعنت خدا بر او باد. «کنز العمال، ج ۱، ص ۵۱۵»

حدیث۱۱

قال رسول الله – صلی الله علیه وآله –: اذا انزل الله عاههٔ من السماء عوفی منها حملهٔ القران و رعاهٔ الشمس ای الحافظون لاوقات الصلوهٔ و عمار المساجد؛ هنگامی که خداوند سبحان ، از آسمان آفت نازل کرد حاملین قرآن ، رعایت کنندگان خورشید، یعنی کسانی که اوقات نماز را مراعات کنند، و مساجد را آباد می سازنداز این آفت در امانند. (جامع احادیث الشیعه ، ج ۴، ص ۶۱)

حدیث۱۲

پیامبر خدا صلی الله علیه و آله و سلّم : أشرافُ اُمّتی حَمَلَةُ القرآنِ وأصحابُ اللیلِ؛ اشراف و بزرگان امّت من حاملان قرآن و شب زنده‌دارانند . الخصال : ۷ / ۲۱ منتخب میزان الحکمهٔ : ۴۶۰

حدیث۱۳

پیامبر خدا صلی الله علیه و آله و سلّم : حَمَلةُ القرآنِ هُمُ‌المَحفوفُونَ بِرَحمَةِ اللّه ، المَلبوسونَ بنُورِ اللّه عز و جل؛ این حاملان (و حافظان) قرآنند که در میان رحمت خدا و پوشیده به نور خداوند عز و جل هستند . جامع الأخبار : ۱۱۵ / ۲۰۲ منتخب میزان الحکمهٔ : ۴۶۰

حدیث۱۴

پیامبر خدا صلی الله علیه و آله و سلّم : إنّ مِن تَعظیمِ جَلالِ‌اللّه عز و جل کَرامَةَ ذی الشَّیبهِ ، وحامِلِ القُرآنِ ، والإمامِ العادِلِ . احترام نهادن به ریش سفید و قرآن دان و پیشوای دادگر ، بزرگداشت جلال و شکوه خداوند عز و جل است . کنزالعمّال : ۲۵۵۰۷

درباره مرکز تحقیقات رایانه‌ای قائمیه اصفهان

بسم الله الرحمن الرحیم جاهِدُوا بِأَمْوالِکُمْ وَ أَنْفُسِکُمْ فی سَبِیلِ اللَّهِ ذلِکُمْ خَیْرٌ لَکُمْ إِنْ کُنْتُمْ تَعْلَمُونَ (سوره توبه آیه ۴۱) با اموال و جانهای خود، در راه خدا جهاد نمایید؛ این برای شما بهتر است اگر بدانید حضرت رضا (علیه السّلام): خدا رحم نماید بنده‌ای که امر ما را زنده (و برپا) دارد ... علوم و دانشهای ما را یاد گیرد و به مردم یاد دهد، زیرا مردم اگر سخنان نیکوی ما را (بی آنکه چیزی از آن کاسته و یا بر آن بیافزایند) بدانند هر آینه از ما پیروی (و طبق آن عمل) می کنند بنادر البحار-ترجمه و شرح خلاصه دو جلد بحار الانوار ص ۱۵۹ بنیانگذار مجتمع فرهنگی مذهبی قائمیه اصفهان شهید آیت الله شمس آبادی (ره) یکی از علمای برجسته شهر اصفهان بودند که در دلدادگی به اهلبیت (علیهم السلام) بخصوص حضرت علی بن موسی الرضا (علیه السلام) و امام عصر (عجل الله تعالی فرجه الشریف) شهره بوده و لذا با نظر و درایت خود در سال ۱۳۴۰ هجری شمسی بنیانگذار مرکز و راهی شد که هیچ وقت چراغ آن خاموش نشد و هر روز قوی تر و بهتر راهش را ادامه می دهند. مرکز تحقیقات قائمیه اصفهان از سال ۱۳۸۵ هجری

شمسی تحت اشراف حضرت آیت الله حاج سید حسن امامی (قدس سره الشریف) و با فعالیت خالصانه و شبانه روزی تیمی مرکب از فرهیختگان حوزه و دانشگاه، فعالیت خود را در زمینه های مختلف مذهبی، فرهنگی و علمی آغاز نموده است. اهداف :دفاع از حریم شیعه و بسط فرهنگ و معارف ناب ثقلین (کتاب الله و اهل البیت علیهم السلام) تقویت انگیزه جوانان و عامه مردم نسبت به بررسی دقیق تر مسائل دینی، جایگزین کردن مطالب سودمند به جای بلوتوث های بی محتوا در تلفن های همراه و رایانه ها ایجاد بستر جامع مطالعاتی بر اساس معارف قرآن کریم و اهل بیت علیهم السّلام با انگیزه نشر معارف، سرویس دهی به محققین و طلاب، گسترش فرهنگ مطالعه و غنی کردن اوقات فراغت علاقمندان به نرم افزار های علوم اسلامی، در دسترس بودن منابع لازم جهت سهولت رفع ابهام و شبهات منتشره در جامعه عدالت اجتماعی: با استفاده از ابزار نو می توان بصورت تصاعدی در نشر و پخش آن همت گمارد و از طرفی عدالت اجتماعی در تزریق امکانات را در سطح کشور و باز از جهتی نشر فرهنگ اسلامی ایرانی را در سطح جهان سرعت بخشید. از جمله فعالیتهای گسترده مرکز : الف)چاپ و نشر ده ها عنوان کتاب، جزوه و ماهنامه همراه با برگزاری مسابقه کتابخوانی ب)تولید صدها نرم افزار تحقیقاتی و کتابخانه ای قابل اجرا در رایانه و گوشی تلفن سهمراه ج)تولید نمایشگاه های سه بعدی، پانوراما ، انیمیشن ، بازیهای رایانه ای و ... اماکن مذهبی، گردشگری و... د)ایجاد سایت اینترنتی قائمیه www.ghaemiyeh.com جهت دانلود رایگان نرم افزار های تلفن همراه و چندین سایت مذهبی دیگر ه)تولید محصولات نمایشی، سخنرانی و ... جهت نمایش در شبکه های ماهواره ای و)راه اندازی و پشتیبانی علمی سامانه پاسخ گویی به سوالات شرعی، اخلاقی و اعتقادی (خط ۲۳۵۰۵۲۴) ز)طراحی سیستم های حسابداری ، رسانه ساز ، موبایل ساز ، سامانه خودکار و دستی بلوتوث، وب کیوسک ، SMS و... ح)همکاری افتخاری با دهها مرکز حقیقی و حقوقی از جمله بیوت آیات عظام، حوزه های علمیه، دانشگاهها، اماکن مذهبی مانند مسجد جمکران و ... ط)برگزاری همایش ها، و اجرای طرح مهد، ویژه کودکان و نوجوانان شرکت کننده در جلسه ی)برگزاری دوره های آموزشی ویژه عموم و دوره های تربیت مربی (حضوری و مجازی) در طول سال دفتر مرکزی: اصفهان/خ مسجد سید/ حد فاصل خیابان پنج رمضان و چهارراه وفائی / مجتمع فرهنگی مذهبی قائمیه اصفهان تاریخ تأسیس: ۱۳۸۵ شماره ثبت : ۲۳۷۳ شناسه ملی : ۱۰۸۶۰۱۵۲۰۲۶ وب سایت: www.ghaemiyeh.com ایمیل: Info@ghaemiyeh.com فروشگاه اینترنتی: www.eslamshop.com تلفن ۲۵-۲۳۵۷۰۲۳- (۰۳۱۱) فکس ۲۳۵۷۰۲۲ (۰۳۱۱) دفتر تهران ۸۸۳۱۸۷۲۲ (۰۲۱) بازرگانی و فروش ۰۹۱۳۲۰۰۰۱۰۹ امور کاربران ۲۳۳۳۰۴۵(۰۳۱۱) نکته قابل توجه اینکه بودجه این مرکز؛ مردمی ، غیر دولتی و غیر انتفاعی با همت عده ای خیر اندیش اداره و تامین گردیده و لی جوابگوی حجم رو به رشد و وسیع فعالیت مذهبی و علمی حاضر و طرح های توسعه ای فرهنگی نیست، از اینرو این مرکز به فضل و کرم صاحب اصلی این خانه (قائمیه) امید داشته و امیدواریم حضرت بقیه الله الاعظم عجل الله تعالی فرجه الشریف توفیق روزافزونی را شامل همگان بنماید تا در صورت امکان در این امر مهم ما را یاری نمایندانشاالله. شماره حساب ۶۲۱۰۶۰۹۵۳ ، شماره کارت :۶۲۷۳-۵۳۳۱-۳۰۴۵-۱۹۷۳و شماره حساب شبا : IR۹۰-۰۱۸۰-۰۰۰۰-۰۰۰۰-۰۶۲۱-۰۶۰۹-۵۳به نام مرکز تحقیقات رایانه ای قائمیه اصفهان نزد بانک تجارت شعبه اصفهان – خیابان مسجد سید ارزش کار فکری و عقیدتی الاحتجاج - به سندش، از امام حسین علیه السلام -: هر کس عهده دار یتیمی از ما شود که محنتِ غیبت ما، او را از ما جدا کرده است و از علوم ما که به دستش رسیده، به او سهمی دهد تا ارشاد و هدایتش کند، خداوند به او می‌فرماید: «ای بنده بزرگوار شریک کننده برادرش! من در کَرَم کردن، از تو سزاوارترم. فرشتگان من! برای او در بهشت، به عدد هر حرفی که یاد داده است، هزار هزار، کاخ قرار دهید و از دیگر نعمت‌ها، آنچه را که لایق اوست، به آنها ضمیمه کنید». التفسیر المنسوب إلی الإمام العسکری علیه السلام: امام حسین علیه السلام به مردی فرمود: «کدام یک را دوست‌تر می‌داری: مردی اراده کشتن بینوایی ضعیف را دارد و تو او را از دستش می‌رَهانی، یا مردی ناصبی اراده گمراه کردن مؤمنی بینوا و ضعیف از پیروان ما را دارد، امّا تو دریچه‌ای [از علم] را بر او می گشایی که آن بینوا، خود را بِدان، نگاه

می‌دارد و با حجّت‌های خدای متعال، خصم خویش را ساکت می‌سازد و او را می‌شکند؟». [سپس] فرمود: «حتماً رهاندن این مؤمن بینوا از دست آن ناصبی. بی‌گمان، خدای متعال می‌فرماید: «و هر که او را زنده کند، گویی همه مردم را زنده کرده است»؛ یعنی هر که او را زنده کند و از کفر به ایمان، ارشاد کند، گویی همه مردم را زنده کرده است، پیش از آن که آنان را با شمشیرهای تیز بکشد». مسند زید: امام حسین علیه السلام فرمود: «هر کس انسانی را از گمراهی به معرفت حق، فرا بخواند و او اجابت کند، اجری مانند آزاد کردن بنده دارد».